

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

04. Το βιβλίο των τεσσάρων (04. Catukkanipāṭapāḷi)

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα (1. Paṭhamapaññāsakaṃ)

[AN 4.1-50, PTS 2.1-2.54]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

04. Το βιβλίο των τεσσάρων

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

Το βιβλίο των τεσσάρων

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για το Μπαντάγκαμα

1. Η ομιλία για τον αφυπνισμένο

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Βατζτζί, στο Μπαντάγκαμα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης τεσσάρων φαινομένων, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Ποιων τεσσάρων; Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς ηθικής, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αυτοσυγκέντρωσης, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς σοφίας, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς απελευθέρωσης, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Αυτή, μοναχοί, η ευγενής ηθική έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αυτοσυγκέντρωση έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής σοφία έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής απελευθέρωση έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει εξαλειφθεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Η ηθική, η αυτοσυγκέντρωση και η σοφία, και η ανυπέρβλητη απελευθέρωση· αυτά τα φαινόμενα κατανοήθηκαν από τον ένδοξο Γκόταμα.

Έτσι ο Βούδας, έχοντας άμεση γνώση, δίδαξε τη Διδασκαλία στους μοναχούς· ο Διδάσκαλος που έθεσε τέλος στον υπαρξιακό πόνο, αυτός που έχει μάτια, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον πεσμένο

2. «Μη προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ονομάζεται 'έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Ποιες τέσσερις; Μη προικισμένος με ευγενή ηθική, μοναχοί, ονομάζεται 'έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Μη προικισμένος με ευγενή αυτοσυγκέντρωση, μοναχοί, ονομάζεται 'έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Μη προικισμένος με ευγενή σοφία, μοναχοί, ονομάζεται 'έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Μη προικισμένος με ευγενή απελευθέρωση, μοναχοί, ονομάζεται 'έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Μη προικισμένος με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ονομάζεται 'έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ονομάζεται 'δεν έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Ποιες τέσσερις; Προικισμένος με ευγενή ηθική, μοναχοί, ονομάζεται 'δεν έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Προικισμένος με ευγενή αυτοσυγκέντρωση, μοναχοί, ονομάζεται 'δεν έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Προικισμένος με ευγενή σοφία, μοναχοί, ονομάζεται 'δεν έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Προικισμένος με ευγενή απελευθέρωση, μοναχοί, ονομάζεται 'δεν έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'. Προικισμένος με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ονομάζεται 'δεν έχει ξεπέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή'».

«Αυτοί που πέθαναν πέφτουν, οι πεσμένοι, οι άπληστοι επιστρέφουν ξανά· το καθήκον έχει γίνει, απολαύστηκε το ευχάριστο, με ευτυχία επιτεύχθηκε η ευτυχία». Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για το καταστραμμένο

3. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Ποιες τέσσερις; Χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει επίκριση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει έπαινο· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Ποιες τέσσερις; Αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας σοφός,

έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

Αυτός που επαινεί τον αξιοκατάκριτο,
ή αυτός που κατακρίνει τον αξιέπαινο·
αυτός συσσωρεύει με το στόμα του ατυχία,
με εκείνη την ατυχία δεν βρίσκει ευτυχία.

«Ασήμαντη είναι αυτή η ατυχία,
η απώλεια χρημάτων στα ζάρια·
ακόμη και με όλα μαζί με τον εαυτό του,
αυτή ακριβώς είναι η μεγαλύτερη ατυχία·
αυτός που μολύνει τον νου του απέναντι στους Καλότυχους.

Εκατό χιλιάδες νιράμπουντα,
και τριάντα έξι και πέντε αμπούντα·
αυτός που κατακρίνει τους ευγενείς πηγαίνει στην κόλαση,
κατευθύνοντας κακόβουλα την ομιλία και τον νου». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για το καταστραμμένο

4. «Σε τέσσερις, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Σε ποιες τέσσερις; Στη μητέρα, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Στον πατέρα, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα... κ.λπ... στον Τατχάγκατα, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Σε αυτές τις τέσσερις λοιπόν, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Σε τέσσερις, μοναχοί, συμπεριφερόμενος ορθά ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Σε ποιες τέσσερις; Στη μητέρα, μοναχοί, συμπεριφερόμενος ορθά ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Στον πατέρα, μοναχοί, συμπεριφερόμενος ορθά... κ.λπ... στον Τατχάγκατα, μοναχοί, συμπεριφερόμενος ορθά ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Σε αυτές τις τέσσερις λοιπόν,

μοναχοί, συμπεριφερόμενος ορθά ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

«Στη μητέρα και στον πατέρα επίσης, όποιος συμπεριφέρεται λανθασμένα· ή στον Τατχάγκατα τον αυτοφωτισμένο, ή στον μαθητή του· και πολλή παράγει, αξιόμεμπτη πράξη ένας τέτοιος άνθρωπος.

«Με αυτή την ανήθικη συμπεριφορά προς τη μητέρα και τον πατέρα, οι σοφοί· ακριβώς εδώ τον επικρίνουν, και πεθαίνοντας πηγαίνει στον κόσμο της αθλιότητας.

«Στη μητέρα και στον πατέρα επίσης, όποιος συμπεριφέρεται ορθά· ή στον Τατχάγκατα τον αυτοφωτισμένο, ή στον μαθητή του· και πολλή παράγει, αξιέπαινη πράξη ένας τέτοιος άνθρωπος.

«Με αυτή τη συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία προς τη μητέρα και τον πατέρα, οι σοφοί· ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το ρεύμα

5. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που πάει με το ρεύμα, αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα, αυτός που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του, αυτός που έχει διαβεί και υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος. Και ποιος, μοναχοί, είναι αυτός που πάει με το ρεύμα; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο απολαμβάνει τις ηδονές και κάνει κακές πράξεις. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, αυτός που πάει με το ρεύμα.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν απολαμβάνει τις ηδονές και δεν κάνει κακές πράξεις, μαζί με τον πόνο, μαζί με τη δυσaréσκεια, ακόμη και με δακρυσμένο πρόσωπο κλαίγοντας, ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι αυτός που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένο, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενο σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, αυτός που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που έχει διαβεί και υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που έχει διαβεί και υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Όσοι άνθρωποι είναι ασυγκράτητοι στις ηδονές,

χωρίς να έχουν απαλλαγεί από το πάθος, εδώ απολαμβάνουν τις ηδονές·
ξανά και ξανά πηγαίνουν προς τη γέννηση και το γήρας αυτοί,
κυριευμένοι από επιθυμία, αυτοί που πάνε με το ρεύμα.

«Γι' αυτό λοιπόν ο σοφός εδώ με εφαρμοσμένη μνήμη,
μη απολαμβάνοντας τις ηδονές και το κακό·
ακόμη και με πόνο ας εγκαταλείψει τις ηδονές,
αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα αποκαλούν αυτό το άτομο.

«Αυτός που πράγματι εγκαταλείποντας τις πέντε νοητικές μολύνσεις,
ολοκληρωμένος στην εκπαίδευση, μη υποκείμενος στον ξεπεσμό·
έχοντας επιτύχει την κυριαρχία του νου, με αυτοσυγκεντρωμένες ικανότητες,
αυτός πράγματι ονομάζεται άνθρωπος που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό
του.

«Αυτός του οποίου τα ανώτερα και κατώτερα φαινόμενα, έχοντας
κατανοηθεί,
έχουν διαλυθεί, έχουν παρέλθει, δεν υπάρχουν·
αυτός πράγματι ο σοφός, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή,
αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, ονομάζεται ότι έχει υπερβεί».
Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον ολιγομαθή

6. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Ο ολιγομαθής που δεν έχει φτάσει στη μάθηση, ο ολιγομαθής που έχει φτάσει στη μάθηση, ο πολυμαθής που δεν έχει φτάσει στη μάθηση, ο πολυμαθής που έχει φτάσει στη μάθηση. Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ολιγομαθής και δεν έχει φτάσει στη μάθηση; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει λίγη μάθηση - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός, χωρίς να γνωρίζει το νόημα και χωρίς να γνωρίζει τη Διδασκαλία αυτής της λίγης μάθησης, δεν ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ολιγομαθής και δεν έχει φτάσει στη μάθηση.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ολιγομαθής και έχει φτάσει στη μάθηση; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει λίγη μάθηση - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός, γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία αυτής της λίγης μάθησης, ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ολιγομαθής και έχει φτάσει στη μάθηση.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι πολυμαθής και δεν έχει φτάσει στη μάθηση; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει πολλή μάθηση - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός, χωρίς να γνωρίζει το νόημα και χωρίς να γνωρίζει τη Διδασκαλία αυτής της πολλής μάθησης, δεν ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι πολυμαθής και δεν έχει φτάσει στη μάθηση.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι πολυμαθές και έχει φτάσει στη μάθηση; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει πολλή μάθηση - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός, γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία αυτής της πολλής μάθησης, ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι πολυμαθές και έχει φτάσει στη μάθηση. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Ακόμη κι αν είναι ολιγομαθής, αν δεν είναι εδραιωμένος στην ηθική· τον επικρίνουν και για τα δύο, και για την ηθική και για τη μάθηση.

«Ακόμη κι αν είναι ολιγομαθής, αν είναι καλά εδραιωμένος στην ηθική· τον επαινούν για την ηθική, η μάθησή του επιτυγχάνεται.

«Ακόμη κι αν είναι πολυμαθής, αν δεν είναι εδραιωμένος στην ηθική· τον επικρίνουν σχετικά με την ηθική, η μάθησή του δεν επιτυγχάνεται.

«Ακόμη κι αν είναι πολυμαθής, καλά εδραιωμένος στην ηθική· τον επαινούν και για τα δύο, και για την ηθική και για τη μάθηση.

«Τον πολυμαθή, φορέα της Διδασκαλίας, σοφό μαθητή του Βούδα· σαν χρυσό κόσμημα από χρυσάφι του ποταμού Τζάμπου, ποιος αξίζει να τον κατακρίνει;

Ακόμη και οι θεοί τον επαινούν, επαινεμένος ακόμη και από τον Βράχμα».
Έκτο.

7. Η ομιλία για το έξοχο

7. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, λαμπρύνουν την Κοινότητα. Ποιοι τέσσερις; Ένας μοναχός, μοναχοί, ικανός, πειθαρχημένος, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθής, κάτοχος της Διδασκαλίας, που ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, λαμπρύνει την Κοινότητα. Μια μοναχή, μοναχοί, ικανή, πειθαρχημένη, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθής, κάτοχος της Διδασκαλίας, που ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, λαμπρύνει την Κοινότητα. Ένας λαϊκός ακόλουθος, μοναχοί, ικανός, πειθαρχημένος, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθής, κάτοχος της Διδασκαλίας, που ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, λαμπρύνει την Κοινότητα. Μια λαϊκή ακόλουθος, μοναχοί, ικανή, πειθαρχημένη, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθής, κάτοχος της Διδασκαλίας, που ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, λαμπρύνει την Κοινότητα. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που λαμπρύνουν την Κοινότητα».

«Όποιος είναι ικανός και με αυτοπεποίθηση, πολυμαθής και κάτοχος της Διδασκαλίας· αυτός που ακολουθεί τη συμφωνούσα διδασκαλία της Διδασκαλίας, ένας τέτοιος ονομάζεται αυτός που λαμπρύνει την Κοινότητα.

«Και ο μοναχός τέλειος στην ηθική, και η μοναχή πολυμαθής· και ο λαϊκός ακόλουθος που έχει πίστη, και η λαϊκή ακόλουθος που έχει πίστη· αυτοί λαμπρύνουν την Κοινότητα, διότι αυτοί είναι που λαμπρύνουν την Κοινότητα». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την αυτοπεποίθηση

8. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι βάσεις για αυτοπεποίθηση του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό. Ποιες τέσσερις; "Εσύ που διακηρύσσεις ότι είσαι πλήρως αυτοφωτισμένος, αυτά τα φαινόμενα δεν έχουν κατανοηθεί πλήρως" - εκεί βεβαίως κάποιος ασκητής ή βραχμάνος ή θεός ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιοσδήποτε στον κόσμο θα με επιπλήξει με τον κανόνα - αυτό το σημάδι, μοναχοί, δεν βλέπω. Μη βλέποντας αυτό το σημάδι, μοναχοί, διαμένω έχοντας επιτύχει ασφάλεια, έχοντας επιτύχει αφοβία, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση.

"Εσύ που διακηρύσσεις ότι έχεις εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, αυτές οι νοητικές διαφθορές δεν έχουν εξαλειφθεί" - εκεί βεβαίως κάποιος ασκητής ή βραχμάνος ή θεός ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιοσδήποτε στον κόσμο θα με επιπλήξει με τον κανόνα - αυτό το σημάδι, μοναχοί, δεν βλέπω. Μη βλέποντας αυτό το σημάδι, μοναχοί, διαμένω έχοντας επιτύχει ασφάλεια, έχοντας επιτύχει αφοβία, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση.

"Όσα πράγματα έχουν δηλωθεί ως παρεμποδίσσεις, αυτά για αυτόν που τα επιδιίδεται δεν είναι ικανά να παρεμποδίσουν" - εκεί βεβαίως κάποιος ασκητής ή βραχμάνος ή θεός ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιοσδήποτε στον κόσμο θα με επιπλήξει με τον κανόνα - αυτό το σημάδι, μοναχοί, δεν βλέπω. Μη βλέποντας αυτό το σημάδι, μοναχοί, διαμένω έχοντας επιτύχει ασφάλεια, έχοντας επιτύχει αφοβία, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση.

"Η Διδασκαλία που διδάχθηκε για τον σκοπό της οποίας, δεν οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου" - εκεί βεβαίως κάποιος ασκητής ή βραχμάνος ή θεός ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιοσδήποτε στον κόσμο θα με επιπλήξει με τον κανόνα - αυτό το σημάδι, μοναχοί, δεν βλέπω. Μη βλέποντας αυτό το σημάδι, μοναχοί, διαμένω έχοντας επιτύχει ασφάλεια, έχοντας επιτύχει αφοβία, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις βάσεις για αυτοπεποίθηση του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό».

«Όσα μονοπάτια διαλόγου είναι ευρέως διαδεδομένα, στα οποία στηρίζονται ασκητές και βραχμάνοι· φτάνοντας στον Τατχάγκατα, αυτά δεν υφίστανται, σε αυτόν που έχει αυτοπεποίθηση, που έχει υπερβεί τα μονοπάτια διαλόγου.

«Αυτός που τον τροχό της Διδασκαλίας υπερβαίνοντας, ολοκληρωμένος, τον έθεσε σε κίνηση, με συμπόνια για όλα τα όντα· αυτόν τον τέτοιο, τον ανώτατο μεταξύ θεών και ανθρώπων,

τα όντα προσκυνούν, αυτόν που έχει διαβεί στην άλλη όχθη του γίνεσθαι». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την έγερση της επιθυμίας

9. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις εγέρσεις της επιθυμίας, εκεί όπου η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται. Ποιοι τέσσερις; Ή, μοναχοί, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας του χιτώνα· ή, μοναχοί, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής· ή, μοναχοί, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας του καταλύματος· ή, μοναχοί, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας αυτής ή εκείνης της ύπαρξης. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις εγέρσεις της επιθυμίας, εκεί όπου η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται».

«Η επιθυμία είναι ο σύντροφος του ανθρώπου, περιπλανώμενου για μεγάλο χρονικό διάστημα· αυτή την ύπαρξη και την άλλη ύπαρξη, την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν ξεπερνά.

Έτσι γνωρίζοντας τον κίνδυνο, την επιθυμία ως προέλευση του υπαρξιακού πόνου· απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς προσκόλληση, μνημών ο μοναχός ας περιπλανιέται». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη νοητική δέσμευση

10. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις νοητικές δεσμεύσεις. Ποιοι τέσσερις; Η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, η νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, η νοητική δέσμευση της άγνοιας. Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις ηδονές. Σε αυτόν που δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις ηδονές, το ηδονικό πάθος, η ηδονική απόλαυση, η ηδονική προσκόλληση, η ηδονική μέθη, η ηδονική δίψα, ο ηδονικός πυρετός, η ηδονική αγκίστρωση, η ηδονική επιθυμία στις ηδονές υπολανθάνει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής. Έτσι η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής.

«Και πώς υπάρχει η νοητική δέσμευση του γίνεσθαι; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα είδη ύπαρξης. Σε αυτόν που δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα είδη ύπαρξης, το πάθος για ύπαρξη, η απόλαυση της ύπαρξης, η προσκόλληση στην ύπαρξη, η μέθη της ύπαρξης, η δίψα για ύπαρξη, ο πυρετός της ύπαρξης, η αγκίστρωση στην ύπαρξη, η επιθυμία για ύπαρξη στα είδη ύπαρξης υπολανθάνει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η νοητική δέσμευση του γίνεσθαι. Έτσι η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η νοητική δέσμευση του γίνεσθαι.

«Και πώς υπάρχει η νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης; Εδώ, μοναχοί,

κάποιος δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις λανθασμένες απόψεις. Σε αυτόν που δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις λανθασμένες απόψεις, το πάθος για τις απόψεις, η απόλαυση των απόψεων, η προσκόλληση στις απόψεις, η μέθη των απόψεων, η δίψα για τις απόψεις, ο πυρετός των απόψεων, η αγκίστρωση στις απόψεις, η επιθυμία για τις απόψεις στις λανθασμένες απόψεις υπολανθάνει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης. Έτσι η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, η νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης.

«Και πώς υπάρχει η νοητική δέσμευση της άγνοιας; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής. Σε αυτόν που δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, η άγνοια, η αγνωσία στις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής υπολανθάνει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η νοητική δέσμευση της άγνοιας. Έτσι η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, η νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, η νοητική δέσμευση της άγνοιας, συνδεδεμένη με κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, υποκείμενες στη μόλυνση, οδηγούσες σε επαναγέννηση, προκαλούσες προβλήματα, με επώδυνο επακόλουθο, οδηγούσες στο μέλλον σε γέννηση, γήρας και θάνατο. Για αυτό ονομάζεται μη ασφαλής από τις νοητικές δεσμεύσεις. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις νοητικές δεσμεύσεις.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις αποδεσμεύσεις. Ποιοι τέσσερις; Η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της άγνοιας. Και ποια, μοναχοί, είναι η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής; Εδώ, μοναχοί, κάποιος κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις ηδονές. Σε αυτόν που κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις ηδονές, το ηδονικό πάθος, η ηδονική απόλαυση, η ηδονική προσκόλληση, η ηδονική μέθη, η ηδονική δίψα, ο ηδονικός πυρετός, η ηδονική αγκίστρωση, η ηδονική επιθυμία στις ηδονές δεν υπολανθάνει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής. Έτσι η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής.

«Και πώς υπάρχει η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι; Εδώ, μοναχοί, κάποιος κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα είδη ύπαρξης. Σε αυτόν που κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα είδη ύπαρξης, όποιο πάθος για ύπαρξη, απόλαυση της ύπαρξης, προσκόλληση στην ύπαρξη, μέθη της ύπαρξης, δίψα για ύπαρξη, πυρετός της ύπαρξης, αγκίστρωση στην ύπαρξη, επιθυμία για ύπαρξη υπάρχει στα είδη ύπαρξης, αυτή δεν υπολανθάνει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η

αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι. Έτσι η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι.

«Και πώς υπάρχει η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης; Εδώ, μοναχοί, κάποιος κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις λανθασμένες απόψεις. Σε αυτόν που κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις λανθασμένες απόψεις, όποιο πάθος για τις απόψεις, απόλαυση των απόψεων, προσκόλληση στις απόψεις, μέθη των απόψεων, δίψα για τις απόψεις, πυρετός των απόψεων, αγκίστρωση στις απόψεις, επιθυμία για τις απόψεις υπάρχει στις λανθασμένες απόψεις, αυτή δεν υπολανθάνει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης. Έτσι η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης.

«Και πώς υπάρχει η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της άγνοιας; Εδώ, μοναχοί, κάποιος κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής. Σε αυτόν που κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, όποια άγνοια, αγνωσία υπάρχει στις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, αυτή δεν υπολανθάνει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της άγνοιας. Έτσι η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της άγνοιας· αποδεσμευμένος από τις κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, υποκείμενες στη μόλυνση, οδηγούσες σε επαναγέννηση, προκαλούσες προβλήματα, με επώδυνο επακόλουθο, οδηγούσες στο μέλλον σε γέννηση, γήρας και θάνατο. Για αυτό ονομάζεται αυτός που έχει ελευθερία από τις δεσμεύσεις. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις αποδεσμεύσεις».

«Δεμένοι με τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, και με τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι και τα δύο·

δεμένοι με τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, με την άγνοια μπροστά.

«Τα όντα πηγαίνουν στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, οδηγούμενα σε γέννηση και θάνατο·

αυτοί που κατανοούν πλήρως τις ηδονές, και τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι εξολοκλήρου.

«Εξαλείφοντας τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, και αποχρωματίζοντας την άγνοια·

αποδεσμευμένοι από όλες τις νοητικές δεσμεύσεις, αυτοί πράγματι είναι σοφοί που έχουν υπερβεί τις δεσμεύσεις». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Μπαντάγκαμα πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κατανοημένο, ξεπεσμένο δύο, πληγωμένα και με το ρεύμα πέμπτο·
ολιγομαθής και έξοχο, αυτοπεποίθηση και επιθυμία με δέσμευση αυτά τα
δέκα.

2. Το κεφάλαιο για τον περιπάτο

1. Η ομιλία για τον περιπάτο

11. «Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που περπατάει εγείρεται ηδονικός λογισμός ή λογισμός του θυμού ή λογισμός της βίας. Αν ένας μοναχός τον αποδέχεται, δεν τον εγκαταλείπει, δεν τον απομακρύνει, δεν τον τερματίζει, δεν τον οδηγεί στην εξαφάνιση, ακόμη και περπατώντας, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ανενεργός, μη έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα οκνηρός, με μικρή ενεργητικότητα'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που στέκεται εγείρεται ηδονικός λογισμός ή λογισμός του θυμού ή λογισμός της βίας. Αν ένας μοναχός τον αποδέχεται, δεν τον εγκαταλείπει, δεν τον απομακρύνει, δεν τον τερματίζει, δεν τον οδηγεί στην εξαφάνιση, ακόμη και στεκόμενος, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ανενεργός, μη έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα οκνηρός, με μικρή ενεργητικότητα'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που κάθεται εγείρεται ηδονικός λογισμός ή λογισμός του θυμού ή λογισμός της βίας. Αν ένας μοναχός τον αποδέχεται, δεν τον εγκαταλείπει, δεν τον απομακρύνει, δεν τον τερματίζει, δεν τον οδηγεί στην εξαφάνιση, ακόμη και καθισμένος, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ανενεργός, μη έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα οκνηρός, με μικρή ενεργητικότητα'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που είναι ξαπλωμένος και ξύπνιος εγείρεται ηδονικός λογισμός ή λογισμός του θυμού ή λογισμός της βίας. Αν ένας μοναχός τον αποδέχεται, δεν τον εγκαταλείπει, δεν τον απομακρύνει, δεν τον τερματίζει, δεν τον οδηγεί στην εξαφάνιση, ακόμη και ξαπλωμένος, μοναχοί, ένας μοναχός ξύπνιος όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ανενεργός, μη έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα οκνηρός, με μικρή ενεργητικότητα'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που περπατάει εγείρεται ηδονικός λογισμός ή λογισμός του θυμού ή λογισμός της βίας. Αν ένας μοναχός δεν τον αποδέχεται, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση, ακόμη και περπατώντας, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ενεργητικός, έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που στέκεται εγείρεται ηδονικός λογισμός ή λογισμός του θυμού ή λογισμός της βίας. Αν ένας μοναχός δεν τον αποδέχεται, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση, ακόμη και στεκόμενος, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ενεργητικός, έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που κάθεται εγείρεται ηδονικός λογισμός ή λογισμός του θυμού ή λογισμός της βίας. Αν ένας μοναχός δεν τον αποδέχεται, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση, ακόμη και καθισμένος, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ενεργητικός, έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που είναι ξαπλωμένος και ξύπνιος εγείρεται ηδονικός λογισμός ή λογισμός του θυμού ή λογισμός της βίας. Αν ένας μοναχός δεν τον αποδέχεται, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση, ακόμη και ξαπλωμένος, μοναχοί, ένας μοναχός ξύπνιος όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ενεργητικός, έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος'».

«Είτε περπατώντας είτε στεκόμενος, καθισμένος ή ξαπλωμένος· αυτός που σκέφτεται λογισμό, κακόβουλο, βασισμένο στις μολύνσεις.

«Αυτός έχει ακολουθήσει λάθος δρόμο, παθιασμένος με αυτά που προκαλούν αυταπάτη· ανίκανος ένας τέτοιος μοναχός να αγγίξει την ανώτατη φώτιση.

«Αυτός όμως που είτε περπατώντας είτε στεκόμενος, καθισμένος ή ξαπλωμένος· έχοντας καταπραΰνει τον λογισμό, χαίρεται στη γαλήνη του λογισμού· ικανός ένας τέτοιος μοναχός να αγγίξει την ανώτατη φώτιση». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την ηθική

12. «Διαμένετε, μοναχοί, τέλειοι στην ηθική, τέλειοι στο Πάττιμοκχα· διαμένετε συγκρατημένοι με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειοι στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζετε, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα. Αφού αναλάβετε τους κανόνες εξάσκησης, εξασκείστε σε αυτούς. Για εσάς, μοναχοί, που διαμένετε τέλειοι στην ηθική, τέλειοι στο Πάττιμοκχα, που διαμένετε συγκρατημένοι με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειοι στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζετε, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβετε τους κανόνες εξάσκησης και εξασκείστε σε αυτούς, τι ανώτερο πρέπει να γίνει;

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που περπατάει η πλεονεξία και ο θυμός έχουν εξαφανιστεί, η νωθρότητα και η υπνηλία... η ανησυχία και η τύψη... η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί, η ενεργητικότητα είναι ξεκινημένη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη, ακόμη και περπατώντας, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ενεργητικός, έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που στέκεται η πλεονεξία και ο θυμός έχουν εξαφανιστεί, η νωθρότητα και η υπνηλία... η ανησυχία και η τύψη... η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί, η ενεργητικότητα είναι ξεκινημένη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η

συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη, ακόμη και στεκόμενος, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ενεργητικός, έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που κάθετα η πλεονεξία και ο θυμός έχουν εξαφανιστεί, η νωθρότητα και η υπνηλία... η ανησυχία και η τύψη... η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί, η ενεργητικότητα είναι ξεκινήσιμη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη, ακόμη και καθισμένος, μοναχοί, ένας μοναχός όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ενεργητικός, έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος'.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που είναι ξαπλωμένος και ξύπνιος η πλεονεξία και ο θυμός έχουν εξαφανιστεί, η νωθρότητα και η υπνηλία... η ανησυχία και η τύψη... η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί, η ενεργητικότητα είναι ξεκινήσιμη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη, ακόμη και ξαπλωμένος, μοναχοί, ένας μοναχός ξύπνιος όντας σε αυτή την κατάσταση ονομάζεται 'ενεργητικός, έχων ηθικό φόβο, συνεχώς και αδιάκοπα καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος'».

«Συγκρατημένος ας περπατάει, συγκρατημένος ας στέκεται, συγκρατημένος ας κάθετα, συγκρατημένος ας ξαπλώνει· συγκρατημένος ας μαζεύει ο μοναχός, συγκρατημένος ας τεντώνει αυτά.

«Πάνω, οριζοντίως, κάτω, όσο εκτείνεται η πορεία του κόσμου· έχοντας παρατηρήσει καλά την έγερση και την παρακμή των φαινομένων, των συναθροισμάτων.

«Αυτόν που εξασκείται στην κατάλληλη πρακτική για την ηρεμία του νου, πάντα μνήμων· 'συνεχώς αποφασισμένος', λένε για έναν τέτοιο μοναχό». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την επίμονη προσπάθεια

13. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι ορθές επίμονες προσπάθειες. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες».

«Οι ορθές επίμονες προσπάθειες έχουν υπερνικήσει την επικράτεια του Μάρα,

αυτοί μη προσκολλημένοι έχουν διαβεί στην άλλη όχθη του φόβου της γέννησης και του θανάτου· αυτοί ικανοποιημένοι, έχοντας νικήσει τον Μάρα μαζί με τον στρατό του, αυτοί χωρίς λαχτάρα, έχοντας υπερβεί όλη τη δύναμη του Ναμούτσι, αυτοί είναι ευτυχισμένοι». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την αυτοσυγκράτηση

14. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι επίμονες προσπάθειες. Ποιες τέσσερις; Η επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης, η επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης, η επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης, η επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας. Και ποια, μοναχοί, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα απτό αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του· επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει τη νοητική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν αποδέχεται τον εγερθέντα ηδονικό λογισμό, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση· τον εγερθέντα λογισμό του θυμού... κ.λπ... τον εγερθέντα λογισμό της βίας... κ.λπ... δεν αποδέχεται τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις, τις εγκαταλείπει, τις απομακρύνει, τις τερματίζει, τις οδηγεί στην εξαφάνιση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση· αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός προστατεύει το εγερθέν ευνοϊκό σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης - την αντίληψη του σκελετού, την αντίληψη του σκωληκοβριθούς, την αντίληψη του μελανιασμένου, την αντίληψη του διαμελισμένου, την αντίληψη του διογκωμένου. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις επίμονες προσπάθειες».

«Η αυτοσυγκράτηση και η εγκατάλειψη, η διαλογιστική ανάπτυξη και η διαφύλαξη·
αυτές οι τέσσερις επίμονες προσπάθειες, διδάχθηκαν από τον συγγενή του ήλιου·
με τις οποίες ένας μοναχός εδώ ενεργητικός, θα φτάσει στην εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον προσδιορισμό

15. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις κορυφαίοι προσδιορισμοί. Ποιοι τέσσερις; Αυτός είναι ο κορυφαίος, μοναχοί, μεταξύ αυτών που έχουν σωματική υπόσταση, δηλαδή - ο Ράχου, ο άρχοντας των τιτάνων. Αυτός είναι ο κορυφαίος, μοναχοί, μεταξύ αυτών που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές, δηλαδή - ο βασιλιάς Μαντχάτα. Αυτός είναι ο κορυφαίος, μοναχοί, μεταξύ αυτών που έχουν κυριαρχία, δηλαδή - ο Μάρα ο Κακός. Στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μοναχοί, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, ο Τατχάγκατα φαίνεται ως ο κορυφαίος, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις κορυφαίοι προσδιορισμοί».

«Ο Ράχου είναι ο κορυφαίος μεταξύ αυτών που έχουν σωματική υπόσταση, ο Μαντχάτα μεταξύ αυτών που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές·
ο Μάρα μεταξύ αυτών που έχουν κυριαρχία, λάμπει με υπερφυσική δύναμη και φήμη.

«Πάνω, οριζοντίως, κάτω, όσο εκτείνεται η πορεία του κόσμου·
του κόσμου μαζί με τους θεούς, ο Βούδας λέγεται ο κορυφαίος». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τη λεπτότητα

16. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι λεπτότητες. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με την ύψιστη λεπτότητα της ύλης· και με εκείνη τη λεπτότητα της ύλης δεν θεωρεί άλλη λεπτότητα της ύλης πιο ανώτερη ή πιο εξαίσια· και με εκείνη τη λεπτότητα της ύλης δεν επιθυμεί άλλη λεπτότητα της ύλης πιο ανώτερη ή πιο εξαίσια. Είναι προικισμένος με την ύψιστη λεπτότητα του αισθήματος· και με εκείνη τη λεπτότητα του αισθήματος δεν θεωρεί άλλη λεπτότητα του αισθήματος πιο ανώτερη ή πιο εξαίσια· και με εκείνη τη λεπτότητα του αισθήματος δεν επιθυμεί άλλη λεπτότητα του αισθήματος πιο ανώτερη ή πιο εξαίσια. Είναι προικισμένος με την ύψιστη λεπτότητα της αντίληψης· και με εκείνη τη λεπτότητα της αντίληψης δεν θεωρεί άλλη λεπτότητα της αντίληψης πιο ανώτερη ή πιο εξαίσια· και με εκείνη τη λεπτότητα της αντίληψης δεν επιθυμεί άλλη λεπτότητα της αντίληψης πιο ανώτερη ή πιο εξαίσια. Είναι προικισμένος με την ύψιστη λεπτότητα των δραστηριοτήτων· και με εκείνη τη λεπτότητα των δραστηριοτήτων δεν θεωρεί

άλλη λεπτότητα των δραστηριοτήτων πιο ανώτερη ή πιο εξαισία· και με εκείνη τη λεπτότητα των δραστηριοτήτων δεν επιθυμεί άλλη λεπτότητα των δραστηριοτήτων πιο ανώτερη ή πιο εξαισία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις λεπτότητες».

«Γνωρίζοντας τη λεπτότητα της ύλης, και την προέλευση των αισθημάτων· από πού η αντίληψη εγείρεται, και πού παύει· γνωρίζοντας τις δραστηριότητες ως ξένες, ως πόνο και όχι ως εαυτό.

Αυτός πράγματι είναι μοναχός που βλέπει σωστά, γαλήνιος, χαίρεται στην κατάσταση της ειρήνης· φέρει το τελευταίο σώμα, έχοντας νικήσει τον Μάρα μαζί με τον στρατό του». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για την προκατάληψη

17. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πορείες προκατάληψης. Ποιες τέσσερις; Ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πορείες προκατάληψης».

«Λόγω επιθυμίας, μίσους, φόβου και αυταπάτης, όποιος παραβαίνει τον κανόνα· η φήμη του μειώνεται, όπως η σελήνη στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για την προκατάληψη

18. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι μη-προκαταληπτικές ενέργειες. Ποιες τέσσερις; Δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις μη-προκαταληπτικές ενέργειες».

«Λόγω επιθυμίας, μίσους, φόβου και αυταπάτης, όποιος δεν παραβαίνει τον κανόνα· η φήμη του αυξάνεται, όπως η σελήνη στη φωτεινή δεκαπενθήμερο». Ογδοη.

9. Η τρίτη ομιλία για την προκατάληψη

19. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πορείες προκατάληψης. Ποιες τέσσερις; Ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πορείες προκατάληψης.

«Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι μη-προκαταληπτικές ενέργειες. Ποιες τέσσερις; Δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις μη-προκαταληπτικές ενέργειες».

«Λόγω επιθυμίας, μίσους, φόβου και αυταπάτης, όποιος παραβαίνει τον κανόνα· η φήμη του μειώνεται, όπως η σελήνη στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο.

«Λόγω επιθυμίας, μίσους, φόβου και αυταπάτης, όποιος δεν παραβαίνει τον κανόνα·

η φήμη του αυξάνεται, όπως η σελήνη στη φωτεινή δεκαπενθήμερο». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον διανομέα γευμάτων

20. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας διανομέας γευμάτων σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας διανομέας γευμάτων σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας διανομέας γευμάτων σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας διανομέας γευμάτων σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο».

«Όσοι άνθρωποι είναι ασυγκράτητοι στις ηδονές,
είναι άδικοι και χωρίς σεβασμό για τον κανόνα·
οδηγούμενοι από επιθυμία, μίσος, αυταπάτη και φόβο,
αυτός λοιπόν ονομάζεται άχρηστος της συνέλευσης.

«Έτσι λοιπόν ειπώθηκε από τον ασκητή που γνωρίζει,
γι' αυτό λοιπόν εκείνοι οι ενάρετοι άνθρωποι είναι αξιέπαινοι·
εδραιωμένοι στη Διδασκαλία, αυτοί που δεν κάνουν κακό,
μη οδηγούμενοι από επιθυμία, μίσος, αυταπάτη και φόβο·
«αυτός λοιπόν ονομάζεται η αφρόκρεμα της συνέλευσης,
έτσι λοιπόν ειπώθηκε από τον ασκητή που γνωρίζει». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της συμπεριφοράς δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Συμπεριφορά, ηθική, επίμονες προσπάθειες, αυτοσυγκράτηση, προσδιορισμός πέμπτο·

λεπτότητα, τρεις προκαταλήψεις, με τον διανομέα γευμάτων αυτά τα δέκα.

3. Το κεφάλαιο για την Ουρουβέλα

1. Η πρώτη ομιλία για την Ουρουβέλα

21. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Κάποτε, μοναχοί, διέμενα στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, κάτω από την ινδοσυκιά του γιδοβοσκού, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό μου. Σε μένα, μοναχοί, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: 'Οδυνηρά διαμένει κανείς χωρίς σεβασμό, χωρίς υπακοή. Ποιον ασκητή ή βραχμάνο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν;'

Σε μένα, μοναχοί, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος ηθικής θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στην ηθική, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν.

Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος αυτοσυγκέντρωσης θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στην αυτοσυγκέντρωση, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν.

Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος σοφίας θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στη σοφία, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν.

Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος απελευθέρωσης θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στην απελευθέρωση, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν.'

Σε μένα, μοναχοί, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Γιατί να μην τιμήσω και σεβαστώ αυτήν ακριβώς τη Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει πλήρως, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτήν;'

«Τότε, μοναχοί, ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου μου - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά μου. Τότε, μοναχοί, ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού ακούμπησε το δεξί γόνατό του στη γη, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνσή μου, μου είπε: 'Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε! Εκείνοι επίσης, σεβάσμιε κύριε, που υπήρξαν στο παρελθόν Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι,

εκείνοι επίσης οι Ευλογημένοι, τιμώντας και σεβόμενοι μόνο τη Διδασκαλία, διέμεναν εξαρτώμενοι από αυτήν· και εκείνοι επίσης, σεβάσμιε κύριε, που θα υπάρξουν στο μέλλον Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, εκείνοι επίσης οι Ευλογημένοι, τιμώντας και σεβόμενοι μόνο τη Διδασκαλία, θα διαμένουν εξαρτώμενοι από αυτήν· και ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, τώρα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ας τιμά και ας σέβεται μόνο τη Διδασκαλία, και ας διαμένει εξαρτώμενος από αυτήν.' Αυτά είπε ο Βράχμα Σαχάμπατι. Αφού είπε αυτά, είπε επιπλέον αυτό:

«Και οι αυτοφωτισμένοι του παρελθόντος, και οι Βούδες του μέλλοντος· Και αυτός που τώρα είναι Αυτοφωτισμένος, αυτός που εξαλείφει τη λύπη πολλών.

«Όλοι σέβονται την Άριστη Διδασκαλία, διέμεναν και διαμένουν· και επίσης θα διαμένουν, αυτή είναι η φύση των Βουδών.

«Γι' αυτό, από αυτόν που επιθυμεί το καλό του εαυτού του, που ποθεί το μεγαλείο·

η Άριστη Διδασκαλία πρέπει να σέβεται, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών».

«Αυτά είπε, μοναχοί, ο Βράχμα Σαχάμπατι. Αφού είπε αυτά, αφού μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε εκεί ακριβώς. Τότε εγώ, μοναχοί, γνωρίζοντας την παράκληση του Βράχμα και ότι ήταν πρέπον για τον εαυτό μου, αυτήν ακριβώς τη Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει πλήρως, τιμώντας και σεβόμενος αυτήν τη Διδασκαλία, διέμενα εξαρτώμενος από αυτήν. Όταν όμως, μοναχοί, και η Κοινότητα ήταν προικισμένη με μεγαλείο, τότε είχα σεβασμό και προς την Κοινότητα». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για την Ουρουβέλα

22. «Κάποτε, μοναχοί, διέμενα στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, κάτω από την ινδοσυκιά του γιδοβοσκού, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό μου. Τότε, μοναχοί, πολλοί βραχμάνοι, γερασμένοι, ηλικιωμένοι, προχωρημένοι στα χρόνια, έχοντας διανύσει μεγάλη περίοδο, έχοντας φτάσει στο τέλος της ηλικίας, με πλησίασαν· αφού πλησίασαν, με χαιρέτησαν. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, μοναχοί, εκείνοι οι βραχμάνοι μου είπαν: Έχουμε ακούσει αυτό, αγαπητέ Γκόταμα - ο ασκητής Γκόταμα δεν αποδίδει σεβασμό σε βραχμάνους γηραιούς, ηλικιωμένους, προχωρημένης ηλικίας, που έχουν διανύσει μεγάλη περίοδο και έχουν φτάσει στο τέλος της ζωής τους, ούτε σηκώνεται όρθιος ούτε τους προσκαλεί σε κάθισμα'. Αυτό, αγαπητέ Γκόταμα, είναι αληθές. Διότι ο αξιότιμος Γκόταμα δεν αποδίδει σεβασμό σε βραχμάνους γηραιούς, ηλικιωμένους, προχωρημένης ηλικίας, που έχουν διανύσει μεγάλη περίοδο και έχουν φτάσει στο τέλος της ζωής τους, ούτε σηκώνεται όρθιος ούτε τους προσκαλεί σε κάθισμα. Αυτό, αγαπητέ Γκόταμα, δεν είναι πρέπον'».

Σε μένα, μοναχοί, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Αυτοί οι σεβάσμιοι δεν γνωρίζουν τον πρεσβύτερο ή τις ιδιότητες που κάνουν κάποιον πρεσβύτερο'. Ακόμη κι αν, μοναχοί, κάποιος είναι μεγαλύτερος, ογδόντα ή ενενήντα ή εκατό ετών από τη γέννηση. Κι αν αυτός μιλάει την ακατάλληλη ώρα, μιλάει για μη πραγματικά, μιλάει για μη ωφέλιμα, μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία, μιλάει για μη μοναστική διαγωγή·

εκφράζει ομιλία που δεν αξίζει να αποθησαυριστεί, την ακατάλληλη ώρα, χωρίς αναφορά, χωρίς όρια, μη επωφελή. Τότε αυτός θεωρείται ακριβώς ως αδαής πρεσβύτερος.

Ακόμη κι αν, μοναχοί, κάποιος είναι νέος, νεαρός με κατάμαυρα μαλλιά, προικισμένος με ευλογημένη νεότητα, στην πρώτη περίοδο της ζωής. Κι αν αυτός μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· τα λόγια του είναι πολύτιμα, έγκαιρα, λογικά, μετρημένα και γεμάτα νόημα. Τότε αυτός ο σοφός θεωρείται ακριβώς ως πρεσβύτερος.

Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ιδιότητες που κάνουν κάποιον πρεσβύτερο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ιδιότητες που κάνουν κάποιον πρεσβύτερο».

«Αυτός που με ανήσυχη συνείδηση, και φλυαρία πολλή μιλάει·
με μη αυτοσυγκεντρωμένους λογισμούς, ευχαριστημένος με την κακή
Διδασκαλία, σαν ελάφι·
αυτός είναι μακριά από τη σταθερότητα, με κακές απόψεις, χωρίς σεβασμό.

Αυτός όμως που είναι τέλειος στην ηθική, μορφωμένος και με οξυδέρκεια·
συγκρατημένος, σοφός στα φαινόμενα, βλέπει με διόραση το νόημα με σοφία.

Έχοντας διαβεί στην άλλη όχθη όλων των φαινομένων, χωρίς στειρότητα, με
οξυδέρκεια·
έχοντας εγκαταλείψει τη γέννηση και τον θάνατο, ολοκληρωμένος στην άγια
ζωή.

«Αυτόν εγώ αποκαλώ πρεσβύτερο, αυτόν που δεν έχει νοητικές διαφθορές·
με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών ο μοναχός, αυτός λέγεται
πρεσβύτερος». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον κόσμο

23. «Ο κόσμος, μοναχοί, έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα. Ο Τατχάγκατα είναι αποδεσμευμένος από τον κόσμο. Η προέλευση του κόσμου, μοναχοί, έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα. Η προέλευση του κόσμου έχει

εγκαταλειφθεί από τον Τατχάγκατα. Η παύση του κόσμου, μοναχοί, έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα. Η παύση του κόσμου έχει πραγματωθεί από τον Τατχάγκατα. Η πρακτική που οδηγεί στην παύση του κόσμου, μοναχοί, έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα. Η πρακτική που οδηγεί στην παύση του κόσμου έχει αναπτυχθεί από τον Τατχάγκατα.

«Ό,τι, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, όλο αυτό έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'.

«Και τη νύχτα, μοναχοί, που ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση, και τη νύχτα που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, ό,τι στο μεταξύ λέει, εκφράζει, υποδεικνύει, όλο αυτό είναι έτσι ακριβώς και όχι διαφορετικά. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'.

«Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, πράττει όπως λέει, λέει όπως πράττει. Έτσι πράττει όπως λέει, λέει όπως πράττει. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'.

«Στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μοναχοί, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, ο Τατχάγκατα είναι ο Κατακτητής, ο Ακατάβλητος, ο Παντογνώστης, ο Παντοδύναμος. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'».

«Ολόκληρο τον κόσμο έχοντας γνωρίσει άμεσα, όλα στον κόσμο σύμφωνα με την αλήθεια·
αποδεσμευμένος από ολόκληρο τον κόσμο, απαλλαγμένος από έλξη σε ολόκληρο τον κόσμο.

«Αυτός πράγματι ο κυρίαρχος όλων, ο σοφός, αυτός που έχει απελευθερωθεί από όλους τους νοητικούς κόμβους·
αυτός έχει αγγίξει την υπέρτατη ειρήνη, το Νιμπάνα χωρίς φόβο από πουθενά.

«Αυτός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, ο Φωτισμένος, χωρίς ταραχή, με κομμένη αμφιβολία·
έχοντας φτάσει στην εξάλειψη όλων των πράξεων, απελευθερωμένος με την εξάλειψη της προσκόλλησης.

«Αυτός είναι ο Ευλογημένος, ο Φωτισμένος, αυτός είναι το ανυπέρβλητο λιοντάρι·
για τον κόσμο μαζί με τους θεούς, έθεσε σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Έτσι θεοί και άνθρωποι, όσοι έχουν καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο·
αφού συγκεντρώθηκαν τον προσκυνούν, τον μεγάλο, τον απαλλαγμένο από φόβο.

«Δαμασμένος, ο άριστος από αυτούς που δαμάζουν· γαλήνιος, ο σοφός από αυτούς που γαληνεύουν·

απελευθερωμένος, ο κορυφαίος από αυτούς που απελευθερώνουν· αυτός που έχει διαβεί, ο άριστος από αυτούς που βοηθούν να διαβούν.

Έτσι τον προσκυνούν, τον μεγάλο, τον απαλλαγμένο από φόβο· στον κόσμο μαζί με τους θεούς, δεν υπάρχει κανείς ίσος με σένα». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το μοναστήρι του Κάλακα

24. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σακέτα, στο μοναστήρι Καλάκα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Ό,τι, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, αυτό εγώ το γνωρίζω.

«Ό,τι, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, αυτό εγώ το γνώρισα άμεσα. Αυτό είναι γνωστό στον Τατχάγκατα, σε αυτό ο Τατχάγκατα δεν προσκολλήθηκε.

«Ό,τι, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, αν έλεγα ότι αυτό δεν το γνωρίζω, αυτό θα ήταν ψέμα από μέρους μου.

«Ό,τι, μοναχοί... κ.λπ... αν έλεγα ότι αυτό το γνωρίζω και δεν το γνωρίζω, αυτό θα ήταν το ίδιο.

«Ό,τι, μοναχοί... κ.λπ... αν έλεγα ότι αυτό ούτε το γνωρίζω ούτε δεν το γνωρίζω, αυτό θα ήταν ατυχία για μένα.

«Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο Τατχάγκατα έχοντας δει ό,τι πρέπει να ιδωθεί, δεν φαντάζεται το ιδωμένο, δεν φαντάζεται το μη ιδωμένο, δεν φαντάζεται αυτό που πρέπει να ιδωθεί, δεν φαντάζεται αυτόν που βλέπει· έχοντας ακούσει ό,τι πρέπει να ακουστεί, δεν φαντάζεται το ακουσμένο, δεν φαντάζεται το μη ακουσμένο, δεν φαντάζεται αυτό που πρέπει να ακουστεί, δεν φαντάζεται αυτόν που ακούει· έχοντας αισθανθεί ό,τι πρέπει να αισθανθεί, δεν φαντάζεται το αισθητό, δεν φαντάζεται το μη αισθητό, δεν φαντάζεται αυτό που πρέπει να αισθανθεί, δεν φαντάζεται αυτόν που αισθάνεται· έχοντας συνειδητοποιήσει ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί, δεν φαντάζεται το συνειδητοποιημένο, δεν φαντάζεται το μη συνειδητοποιημένο, δεν φαντάζεται αυτό που πρέπει να συνειδητοποιηθεί, δεν φαντάζεται αυτόν που συνειδητοποιεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο Τατχάγκατα στα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν, είναι τέτοιος, ακριβώς τέτοιος. Και από αυτόν τον τέτοιο, λέω, δεν υπάρχει άλλος τέτοιος πιο ανώτερος ή πιο εξάισιος».

«Ό,τι έχει ιδωθεί ή ακουστεί ή αισθανθεί,
που έχει προσκολληθεί ως αλήθεια από τους άλλους·

ο τέτοιος σε αυτά που έχουν αυτοσυγκρατηθεί,
δεν θα θεωρούσε ως υπέρτατο ούτε την αλήθεια ούτε το ψέμα.

«Και αυτό το βέλος έχοντας δει εκ των προτέρων,
στο οποίο η γενιά έχει προσκολληθεί και παγιδευτεί·
το γνωρίζω, το βλέπω, έτσι ακριβώς είναι αυτό,
προσκόλληση δεν υπάρχει για τους Τατχάγκατα». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την άγια ζωή

25. «Αυτή η άγια ζωή, μοναχοί, δεν ασκείται για να εξαπατήσει τον κόσμο, ούτε για να κολακεύσει τον κόσμο, ούτε για το όφελος του υλικού κέρδους, της τιμής και της φήμης, ούτε για το όφελος της απαλλαγής από τέτοιες κατηγορίες, ούτε με τη σκέψη 'έτσι ο κόσμος να με γνωρίσει'. Αλλά αυτή η άγια ζωή, μοναχοί, ασκείται για σκοπό αυτοσυγκράτησης, για σκοπό εγκατάλειψης, για σκοπό μη πάθους, για σκοπό παύσης».

«Για σκοπό αυτοσυγκράτησης, για σκοπό εγκατάλειψης, η άγια ζωή χωρίς φήμες·
αυτήν δίδαξε ο Ευλογημένος, που οδηγεί στο βάθος του Νιμπάνα·
αυτή είναι η οδός που ακολουθήθηκε από τους μεγάλους, τους μεγάλους σοφούς.

Και όσοι την ακολουθούν, όπως διδάχθηκε από τον Βούδα·
θα θέσουν τέρμα στον πόνο, αυτοί που εκτελούν τη διδαχή του Διδασκάλου».
Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την υποκρισία

26. «Εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που είναι απατεώνες, ισχυρογνώμονες, κόλακες, πονηροί, αλαζονικοί, μη αυτοσυγκεντρωμένοι, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι δικοί μου μοναχοί. Και αυτοί, μοναχοί, οι μοναχοί έχουν απομακρυνθεί από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, και αυτοί δεν φτάνουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή. Εκείνοι όμως, μοναχοί, οι μοναχοί που είναι χωρίς απάτη, χωρίς κολακεία, σοφοί, χωρίς ισχυρογνωμοσύνη, καλά αυτοσυγκεντρωμένοι, αυτοί πράγματι, μοναχοί, είναι δικοί μου μοναχοί. Και αυτοί, μοναχοί, οι μοναχοί δεν έχουν απομακρυνθεί από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή. Και αυτοί φτάνουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή».

«Απατεώνες, ισχυρογνώμονες, κόλακες, πονηροί, αλαζονικοί, μη αυτοσυγκεντρωμένοι·
αυτοί δεν αναπτύσσονται στη Διδασκαλία που διδάχθηκε από τον πλήρως αυτοφωτισμένο.

«Χωρίς απάτη, χωρίς κολακεία, σοφοί, χωρίς ισχυρογνωμοσύνη, καλά αυτοσυγκεντρωμένοι·
αυτοί πράγματι αναπτύσσονται στη Διδασκαλία που διδάχθηκε από τον πλήρως αυτοφωτισμένο». Έκτο.

7. Η ομιλία για την ικανοποίηση

27. «Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι λιτά και ευεύρετα, και είναι ανεπίληπτα. Ποιες τέσσερις; Ο χιτώνας από κουρέλια, μοναχοί, μεταξύ των χιτώνων είναι λιτός και ευεύρετος, και είναι ανεπίληπτος. Η μπουκιά από ζητεία, μοναχοί, μεταξύ των τροφών είναι λιτή και ευεύρετη, και είναι ανεπίληπτη. Η βάση ενός δένδρου, μοναχοί, μεταξύ των καταλυμάτων είναι λιτή και ευεύρετη, και είναι ανεπίληπτη. Το σάπιο ούρο, μοναχοί, μεταξύ των φαρμάκων είναι λιτό και ευεύρετο, και είναι ανεπίληπτο. Αυτά λοιπόν τα τέσσερα, μοναχοί, είναι λιτά και ευεύρετα, και είναι ανεπίληπτα. Όταν λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με το λιτό και το ευεύρετο, αυτό λέω ότι είναι μία από τις ιδιότητες της ασκητικής ζωής».

«Για αυτόν που είναι ικανοποιημένος με το ανεπίληπτο, με το λιτό και το ευεύρετο·

δεν υπάρχει σχετικά με το κατάλυμα, τον χιτώνα, το ρόφημα και την τροφή, δυσφορία της συνείδησης, οι κατευθύνσεις δεν εμποδίζονται.

Και όσα φαινόμενα διδάχθηκαν σε αυτόν, σύμφωνα με την ασκητική ζωή· κατακτήθηκαν από αυτόν που είναι ικανοποιημένος, επιμελής, που εξασκείται». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την ευγενή καταγωγή

28. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ευγενείς καταγωγές που είναι πρωταρχικές, αρχαίες, γνωστές ως καταγωγές, παλαιές, αμιγείς, ήταν αμιγείς στο παρελθόν, δεν αναμειγνύονται, δεν θα αναμειχθούν, μη-απορριπτές από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιονδήποτε χιτώνα, επαινεί την ικανοποίηση με οποιονδήποτε χιτώνα, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του χιτώνα, και μη λαμβάνοντας χιτώνα δεν ταραάζεται, και λαμβάνοντας χιτώνα τον χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιονδήποτε χιτώνα δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή, επαινεί την ικανοποίηση με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής, και μη λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή δεν ταραάζεται, και λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή την καταναλώνει χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιοδήποτε κατάλυμα, επαινεί την ικανοποίηση με οποιοδήποτε κατάλυμα, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του καταλύματος, και μη λαμβάνοντας κατάλυμα δεν ταραάζεται, και λαμβάνοντας κατάλυμα το χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με

αυτή την ικανοποίηση με οποιοδήποτε κατάλυμα δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός ευχαριστείται με τη διαλογιστική ανάπτυξη και τέρπεται στη διαλογιστική ανάπτυξη, ευχαριστείται με την εγκατάλειψη και τέρπεται στην εγκατάλειψη· και με αυτή την ευχαρίστηση στη διαλογιστική ανάπτυξη, την τέρψη στη διαλογιστική ανάπτυξη, την ευχαρίστηση στην εγκατάλειψη και την τέρψη στην εγκατάλειψη δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς καταγωγές που είναι πρωταρχικές, αρχαίες, γνωστές ως καταγωγές, παλαιές, αμιγείς, ήταν αμιγείς στο παρελθόν, δεν αναμειγνύονται, δεν θα αναμειχθούν, μη-απορριπτές από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες.

«Και ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις τέσσερις ευγενείς καταγωγές, μοναχοί, ακόμη και αν διαμένει στην ανατολική κατεύθυνση, αυτός νικά τη δυσαρέσκεια, η δυσαρέσκεια δεν τον νικά· ακόμη και αν διαμένει στη δυτική κατεύθυνση, αυτός νικά τη δυσαρέσκεια, η δυσαρέσκεια δεν τον νικά· ακόμη και αν διαμένει στη βόρεια κατεύθυνση, αυτός νικά τη δυσαρέσκεια, η δυσαρέσκεια δεν τον νικά· ακόμη και αν διαμένει στη νότια κατεύθυνση, αυτός νικά τη δυσαρέσκεια, η δυσαρέσκεια δεν τον νικά. Για ποιο λόγο; Διότι ο σοφός, μοναχοί, είναι νικητής της δυσαρέσκειας και της τέρψης».

«Η δυσαρέσκεια δεν νικά τον σοφό, η δυσαρέσκεια δεν υπερνικά τον σοφό· ο σοφός πράγματι νικά τη δυσαρέσκεια, διότι ο σοφός είναι νικητής της δυσαρέσκειας.

«Αυτόν που έχει εγκαταλείψει κάθε πράξη, που έχει απομακρύνει, ποιος θα μπορούσε να τον εμποδίσει;
σαν χρυσό κόσμημα από χρυσάφι του ποταμού Τζάμπου, ποιος αξίζει να τον κατακρίνει;
Ακόμη και οι θεοί τον επαινούν, επαινεμένος ακόμη και από τον Βράχμα».
Όγδοη.

9. Η ομιλία για τα εδάφια της Διδασκαλίας

29. «Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι τα εδάφια της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικά, αρχαία, γνωστά ως καταγωγές, παλαιά, αμιγή, ήταν αμιγή στο παρελθόν, δεν αναμειγνύονται, δεν θα αναμειχθούν, μη-απορριπτέα από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες. Ποιες τέσσερις; Η μη πλεονεξία, μοναχοί, είναι εδάφιο της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικό, αρχαίο, γνωστό ως καταγωγή, παλαιό, αμιγές, ήταν αμιγές στο παρελθόν, δεν αναμειγνύεται, δεν θα αναμειχθεί, μη-απορριπτό από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες.

«Ο μη θυμός, μοναχοί, είναι εδάφιο της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικό, αρχαίο, γνωστό ως καταγωγή, παλαιό, αμιγές, ήταν αμιγές στο παρελθόν, δεν αναμειγνύεται, δεν θα αναμειχθεί, μη-απορριπτό από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες.

«Η ορθή μνήμη, μοναχοί, είναι εδάφιο της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικό, αρχαίο, γνωστό ως καταγωγή, παλαιό, αμιγές, ήταν αμιγές στο παρελθόν, δεν αναμειγνύεται, δεν θα αναμειχθεί, μη-απορριπτέο από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες.

«Η ορθή αυτοσυγκέντρωση, μοναχοί, είναι εδάφιο της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικό, αρχαίο, γνωστό ως καταγωγή, παλαιό, αμιγές, ήταν αμιγές στο παρελθόν, δεν αναμειγνύεται, δεν θα αναμειχθεί, μη-απορριπτέο από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικά, αρχαία, γνωστά ως καταγωγές, παλαιά, αμιγή, ήταν αμιγή στο παρελθόν, δεν αναμειγνύονται, δεν θα αναμειχθούν, μη-απορριπτέα από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες».

«Ας διαμένει χωρίς πλεονεξία, με νου χωρίς κακία·
μνήμων με πλήρως εστιασμένη συνείδηση, εσωτερικά καλά
αυτοσυγκεντρωμένος». Ένατη.

10. Η ομιλία με έναν περιπλανώμενο ασκητή

30. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί διάσημοι περιπλανώμενοι ασκητές διέμεναν στην όχθη της Σιππινικά, στο πάρκο περιπλανώμενων ασκητών, όπως: ο Ανανμπάρα, ο Βαραντάρα, ο περιπλανώμενος ασκητής Σακουλουντάγι και άλλοι διάσημοι περιπλανώμενοι ασκητές. Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε στην όχθη της Σιππινικά, στο πάρκο περιπλανώμενων ασκητών· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους περιπλανώμενους ασκητές:

«Αυτά τα τέσσερα, περιπλανώμενοι ασκητές, είναι τα εδάφια της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικά, αρχαία, γνωστά ως καταγωγές, παλαιά, αμιγή, ήταν αμιγή στο παρελθόν, δεν αναμειγνύονται, δεν θα αναμειχθούν, μη-απορριπτέα από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες. Ποιες τέσσερις; Η μη πλεονεξία, περιπλανώμενοι ασκητές, είναι εδάφιο της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικό, αρχαίο, γνωστό ως καταγωγή, παλαιό, αμιγές, ήταν αμιγές στο παρελθόν, δεν αναμειγνύεται, δεν θα αναμειχθεί, μη-απορριπτέο από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες. Ο μη θυμός, περιπλανώμενοι ασκητές, είναι εδάφιο της Διδασκαλίας... κ.λπ... η ορθή μνήμη, περιπλανώμενοι ασκητές, είναι εδάφιο της Διδασκαλίας... κ.λπ... η ορθή αυτοσυγκέντρωση, περιπλανώμενοι ασκητές, είναι εδάφιο της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικό, αρχαίο, γνωστό ως καταγωγή, παλαιό, αμιγές, ήταν αμιγές στο παρελθόν, δεν αναμειγνύεται, δεν θα αναμειχθεί, μη-απορριπτέο από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες. Αυτά λοιπόν, περιπλανώμενοι ασκητές, είναι τα τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας που είναι πρωταρχικά, αρχαία, γνωστά ως καταγωγές, παλαιά, αμιγή, ήταν αμιγή στο παρελθόν, δεν αναμειγνύονται, δεν θα αναμειχθούν, μη-απορριπτέα από ασκητές, βραχμάνους και νοήμονες.

«Όποιος, περιπλανώμενος ασκητής, έλεγε έτσι - 'Εγώ, αφού απορρίψω αυτό το εδάφιο της Διδασκαλίας της μη πλεονεξίας, θα διακηρύξω έναν ασκητή ή βραχμάνο πλεονέκτη με έντονο πάθος για τις αισθησιακές ηδονές', σε αυτόν εγώ εκεί θα έλεγα έτσι - 'Ας έρθει, ας μιλήσει, ας εκφραστεί, ας δούμε τη δύναμή του'. Πράγματι, περιπλανώμενοι ασκητές, αυτός αφού απορρίψει το εδάφιο της Διδασκαλίας της μη

πλεονεξίας, θα διακηρύξει έναν ασκητή ή βραχμάνο πλεονέκτη με έντονο πάθος για τις αισθησιακές ηδονές - αυτό είναι αδύνατον.

«Όποιος, περιπλανώμενοι ασκητές, έλεγε έτσι - 'Εγώ, αφού απορρίψω αυτό το εδάφιο της Διδασκαλίας του μη θυμού, θα διακηρύξω έναν ασκητή ή βραχμάνο με κακόβουλο νου και διεφθαρμένους λογισμούς', σε αυτόν εγώ εκεί θα έλεγα έτσι - 'Ας έρθει, ας μιλήσει, ας εκφραστεί, ας δούμε τη δύναμή του'. Πράγματι, περιπλανώμενοι ασκητές, αυτός αφού απορρίψει το εδάφιο της Διδασκαλίας του μη θυμού, θα διακηρύξει έναν ασκητή ή βραχμάνο με κακόβουλο νου και διεφθαρμένους λογισμούς - αυτό είναι αδύνατον.

«Όποιος, περιπλανώμενοι ασκητές, έλεγε έτσι - 'Εγώ, αφού απορρίψω αυτό το εδάφιο της Διδασκαλίας της ορθής μνήμης, θα διακηρύξω έναν ασκητή ή βραχμάνο επιλήσιμονα, χωρίς πλήρη επίγνωση', σε αυτόν εγώ εκεί θα έλεγα έτσι - 'Ας έρθει, ας μιλήσει, ας εκφραστεί, ας δούμε τη δύναμή του'. Πράγματι, περιπλανώμενοι ασκητές, αυτός αφού απορρίψει το εδάφιο της Διδασκαλίας της ορθής μνήμης, θα διακηρύξει έναν ασκητή ή βραχμάνο επιλήσιμονα, χωρίς πλήρη επίγνωση - αυτό είναι αδύνατον.

«Όποιος, περιπλανώμενοι ασκητές, έλεγε έτσι - 'Εγώ, αφού απορρίψω αυτό το εδάφιο της Διδασκαλίας της ορθής αυτοσυγκέντρωσης, θα διακηρύξω έναν ασκητή ή βραχμάνο μη αυτοσυγκεντρωμένο, με παραπλανημένο νου', σε αυτόν εγώ εκεί θα έλεγα έτσι - 'Ας έρθει, ας μιλήσει, ας εκφραστεί, ας δούμε τη δύναμή του'. Πράγματι, περιπλανώμενοι ασκητές, αυτός αφού απορρίψει το εδάφιο της Διδασκαλίας της ορθής αυτοσυγκέντρωσης, θα διακηρύξει έναν ασκητή ή βραχμάνο μη αυτοσυγκεντρωμένο, με παραπλανημένο νου - αυτό είναι αδύνατον.

«Όποιος, περιπλανώμενοι ασκητές, θεωρούσε ότι αυτά τα τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας πρέπει να επικριθούν και να απορριφθούν, γι' αυτόν στην παρούσα ζωή τέσσερις εύλογες επικρίσεις οδηγούν σε αξιόμεμπτες θέσεις. Ποιοι τέσσερις; Αν ο σεβάσμιος επικρίνει και απορρίπτει το εδάφιο της Διδασκαλίας της μη πλεονεξίας, τότε οι ασκητές και βραχμάνοι που είναι πλεονέκτες με έντονο πάθος για τις αισθησιακές ηδονές είναι αξιοσέβαστοι γι' αυτόν, είναι αξιέπαινοι γι' αυτόν. Αν ο σεβάσμιος επικρίνει και απορρίπτει το εδάφιο της Διδασκαλίας του μη θυμού, τότε οι ασκητές και βραχμάνοι που έχουν κακόβουλο νου και διεφθαρμένους λογισμούς είναι αξιοσέβαστοι γι' αυτόν, είναι αξιέπαινοι γι' αυτόν. Αν ο σεβάσμιος επικρίνει και απορρίπτει το εδάφιο της Διδασκαλίας της ορθής μνήμης, τότε οι ασκητές και βραχμάνοι που είναι επιλήσιμονες, χωρίς πλήρη επίγνωση είναι αξιοσέβαστοι γι' αυτόν, είναι αξιέπαινοι γι' αυτόν. Αν ο σεβάσμιος επικρίνει και απορρίπτει το εδάφιο της Διδασκαλίας της ορθής αυτοσυγκέντρωσης, τότε οι ασκητές και βραχμάνοι που είναι μη αυτοσυγκεντρωμένοι, με παραπλανημένο νου είναι αξιοσέβαστοι γι' αυτόν, είναι αξιέπαινοι γι' αυτόν.

«Όποιος λοιπόν, περιπλανώμενοι ασκητές, θεωρούσε ότι αυτά τα τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας πρέπει να επικριθούν και να απορριφθούν, γι' αυτόν στην παρούσα ζωή αυτές οι τέσσερις εύλογες επικρίσεις οδηγούν σε αξιόμεμπτες θέσεις. Ακόμη και εκείνοι οι περιπλανώμενοι ασκητές που υπήρξαν, οι Ουκκαλά και Βασσαμπάνια, υποστηρικτές της μη-αιτιότητας, υποστηρικτές της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, υποστηρικτές του μηδενισμού, ακόμη και αυτοί δεν θεώρησαν ότι αυτά τα τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας πρέπει να επικριθούν ή να απορριφθούν. Για ποιο λόγο; Από φόβο για κατηγορία, προσβολή και επίκριση».

«Χωρίς κακία, πάντα μνήμων, εσωτερικά καλά αυτοσυγκεντρωμένος·
εξασκούμενος στην απομάκρυνση της πλεονεξίας, ονομάζεται επιμελής».
Δέκατη.

Το κεφάλαιο Ουρουβέλα τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο Ουρουβέλα, ο κόσμος, ο Καλάκα, με την άγια ζωή πέμπτο·
Απατεώνας, ικανοποίηση και καταγωγή, και εδάφιο της Διδασκαλίας με τον
περιπλανώμενο ασκητή.

4. Το κεφάλαιο για τον τροχό

1. Η ομιλία για τον τροχό

31. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι τροχοί, με τους οποίους για τους θεούς και τους ανθρώπους που είναι προικισμένοι με αυτούς, ο τροχός με τέσσερις ακτίνες περιστρέφεται, προικισμένοι με τους οποίους οι θεοί και οι άνθρωποι σε σύντομο χρόνο φτάνουν σε μεγαλοσύνη και επέκταση στα αγαθά. Ποιες τέσσερις; Διαμονή σε κατάλληλο μέρος, εξάρτηση από ενάρετα άτομα, ορθή κατεύθυνση του εαυτού, και αξιέπαινες πράξεις που έγιναν στο παρελθόν - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις τροχοί, με τους οποίους για τους θεούς και τους ανθρώπους που είναι προικισμένοι με αυτούς, ο τροχός με τέσσερις ακτίνες περιστρέφεται, προικισμένοι με τους οποίους οι θεοί και οι άνθρωποι σε σύντομο χρόνο φτάνουν σε μεγαλοσύνη και επέκταση στα αγαθά».

«Ας κατοικεί σε κατάλληλο μέρος, ας κάνει φίλους ευγενείς·
τέλειος στην ορθή κατεύθυνση, άνθρωπος που έκανε αξιέπαινες πράξεις στο
παρελθόν·
δημητριακά, χρήματα, φήμη και δόξα, και ευτυχία τον κατακλύζουν». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την επιτομή

32. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι τρόποι υποστήριξης των άλλων. Ποιες τέσσερις; Η δωρεά, η προσφιλής ομιλία, η ευεργετική συμπεριφορά, η αμεροληψία - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις τρόποι υποστήριξης των άλλων».

«Η δωρεά και η προσφιλής ομιλία, και η ευεργετική συμπεριφορά εδώ·
και η αμεροληψία στα φαινόμενα, εκεί εκεί όπως αρμόζει·
αυτοί οι τρόποι υποστήριξης στον κόσμο, είναι σαν τον άξονα του άρματος
που κινείται.

«Αν αυτοί οι τρόποι υποστήριξης δεν υπήρχαν, ούτε η μητέρα εξαιτίας του
γιου·
θα λάμβανε τιμή ή σεβασμό, ούτε ο πατέρας εξαιτίας του γιου.

«Επειδή αυτούς τους τρόπους υποστήριξης οι σοφοί εξετάζουν σωστά·
γι' αυτό φτάνουν σε μεγαλείο, και γίνονται αξιέπαινοι». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Σίχα

33. «Το λιοντάρι, μοναχοί, ο βασιλιάς των ζώων, την απογευματινή περίοδο της ημέρας βγαίνει από τον τόπο διαμονής του. Αφού βγει από τον τόπο διαμονής του, τεντώνεται. Αφού τεντωθεί, κοιτάζει τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις. Αφού κοιτάξει τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις, βρυχάται τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού. Αφού βρυχηθεί τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού, φεύγει για τον τόπο συλλογής τροφής. Όσα όμως, μοναχοί, ζώα ακούνε τον ήχο του λιονταριού, του βασιλιά των ζώων, που βρυχάται, αυτά ως επί το πλείστον περιπίπτουν σε φόβο, επείγουσα ανησυχία και τρόμο. Αυτά που ζουν σε τρύπες μπαίνουν στις τρύπες τους, αυτά που ζουν στο νερό μπαίνουν στο νερό, αυτά που ζουν στο δάσος μπαίνουν στο δάσος, τα πουλιά καταφεύγουν στον ουρανό. Ακόμη και εκείνοι, μοναχοί, οι βασιλικοί ελέφαντες σε χωριά, κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες, δεμένοι με στερεά δερμάτινα δεσμά, ακόμη και αυτοί, σπάζοντας και συντρίβοντας εκείνα τα δεσμά, φοβισμένοι, αφήνοντας ούρα και κόπρανα, τρέχουν εδώ κι εκεί. Τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη έχει, μοναχοί, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, για τα ζώα, τόσο ισχυρός με επιρροή είναι, τόσο μεγάλη επιρροή έχει.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όταν ο Τατχάγκατα εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος, αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία - 'αυτή είναι η ταυτότητα, αυτή είναι η προέλευση της ταυτότητας, αυτή είναι η παύση της ταυτότητας, αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση της ταυτότητας'. Ακόμη και εκείνοι, μοναχοί, οι θεοί με μακρά ζωή, όμορφοι, με άφθονη ευτυχία, που παραμένουν για μεγάλο χρονικό διάστημα σε υψηλά ουράνια ανάκτορα, ακόμη και αυτοί, αφού ακούσουν τη διδαχή της Διδασκαλίας του Τατχάγκατα, ως επί το πλείστον περιπίπτουν σε φόβο, επείγουσα ανησυχία και τρόμο - 'Παροδικοί, λοιπόν, αγαπητέ, όντας εμείς, νομίσαμε ότι είμαστε μόνιμοι· ασταθείς, λοιπόν, αγαπητέ, όντας εμείς, νομίσαμε ότι είμαστε σταθεροί· μη-αιώνιοι, λοιπόν, αγαπητέ, όντας εμείς, νομίσαμε ότι είμαστε αιώνιοι. Κι εμείς, λοιπόν, αγαπητέ, είμαστε παροδικοί, ασταθείς, μη-αιώνιοι, περιλαμβανόμενοι στην ταυτότητα'. Τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη έχει, μοναχοί, ο Τατχάγκατα για τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τόσο ισχυρός με επιρροή είναι, τόσο μεγάλη επιρροή έχει».

«Όταν ο Βούδας, έχοντας άμεση γνώση, έθεσε σε κίνηση τον τροχό της Διδασκαλίας·

του κόσμου μαζί με τους θεούς, ο Διδάσκαλος ο ασύγκριτος.

«Και την ταυτότητα και την παύση της, και την προέλευση της ταυτότητας· και την ευγενή οκταμελή οδό, που οδηγεί στη γαλήνη από τη δυστυχία.

«Ακόμη και οι θεοί με μακρά ζωή, όμορφοι, ένδοξοι·

φοβισμένοι κατελήφθησαν από τρόμο, όπως τα άλλα ζώα από το λιοντάρι.

«Μη έχοντας ξεπεράσει την ταυτότητα, παροδικοί είμαστε, αγαπητέ, εμείς· αφού ακούσαμε τα λόγια του Άξιου, του απελευθερωμένου, του ακλόνητου».

Τρίτη.

4. Η ομιλία για την ύψιστη πεποίθηση

34. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις κορυφαίες πεποιθήσεις. Ποιοι τέσσερις; Όσα όντα υπάρχουν, μοναχοί, είτε χωρίς πόδια είτε δίποδα είτε τετράποδα είτε πολύποδα, είτε υλικά είτε άυλα, είτε με αντίληψη είτε χωρίς αντίληψη είτε μήτε-αντιλαμβανόμενα-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενα, ο Τατχάγκατα φαίνεται ως ο κορυφαίος μεταξύ τους, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Όσοι, μοναχοί, έχουν πίστη στον Βούδα, αυτοί έχουν πίστη στον κορυφαίο. Και για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο, το επακόλουθο είναι κορυφαίο.

«Όσα φαινόμενα υπάρχουν συνθηκοκρατημένα, μοναχοί, η ευγενής οκταμελής οδός φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους. Όσοι, μοναχοί, έχουν πίστη στην ευγενή οκταμελή οδό, αυτοί έχουν πίστη στην κορυφαία. Και για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο, το επακόλουθο είναι κορυφαίο.

«Όσα φαινόμενα υπάρχουν συνθηκοκρατημένα ή μη συνθηκοκρατημένα, μοναχοί, το μη πάθος φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή η κατάπαυση της μέθης, η απομάκρυνση της δίψας, η εκρίζωση της προσκόλλησης, η οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Όσοι, μοναχοί, έχουν πίστη στο φαινόμενο του μη πάθους, αυτοί έχουν πίστη στο κορυφαίο. Και για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο, το επακόλουθο είναι κορυφαίο.

«Όσες κοινότητες ή ομάδες υπάρχουν, μοναχοί, η Κοινότητα των μαθητών του Τατχάγκατα φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Όσοι, μοναχοί, έχουν πίστη στην Κοινότητα, αυτοί έχουν πίστη στην κορυφαία. Και για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο, το επακόλουθο είναι κορυφαίο. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις κορυφαίες πεποιθήσεις».

«Για αυτούς που πράγματι έχουν πίστη στον κορυφαίο, που συνειδητοποιούν την κορυφαία Διδασκαλία·
για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο Βούδα, τον άξιο προσφορών, τον ανυπέρβλητο.

«Για αυτούς που έχουν πίστη στην κορυφαία Διδασκαλία, στη γαλήνη του μη πάθους, στην ευτυχία·
για αυτούς που έχουν πίστη στην κορυφαία Κοινότητα, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων.

«Για αυτούς που δίνουν δωρεά στον κορυφαίο, η κορυφαία αξιέπαινη πράξη αυξάνεται·
κορυφαία ζωή και ομορφιά, φήμη, δόξα, ευτυχία και δύναμη.

«Ο ευφυής που δίνει στον κορυφαίο, αυτοσυγκεντρωμένος στην κορυφαία Διδασκαλία·
είτε έχει γίνει θεός είτε άνθρωπος, έχοντας φτάσει στην κορυφή χαίρεται».
Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον Βασσακάρα

35. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Τότε ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο πρωθυπουργός της Μαγκάντα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο μεγάλος υπουργός της Μαγκάντα, είπε στον Ευλογημένο:

«Εμείς, αγαπητέ Γκόταμα, διακηρύσσουμε ότι ένας μεγάλος άνθρωπος με μεγάλη σοφία είναι προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες. Ποιες τέσσερις; Εδώ, αγαπητέ Γκόταμα, είναι πολυμαθής σε κάθε είδους μάθηση, και γνωρίζει το νόημα κάθε ρήσης - 'αυτό είναι το νόημα αυτής της ρήσης, αυτό είναι το νόημα αυτής της ρήσης'. Επίσης είναι μνήμων, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό· σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, αγαπητέ Γκόταμα, εμείς διακηρύσσουμε ότι ένας μεγάλος άνθρωπος έχει μεγάλη σοφία. Αν, αγαπητέ Γκόταμα, αυτό πρέπει να εγκριθεί, ας το εγκρίνει ο αξιότιμος Γκόταμα· αν όμως, αγαπητέ Γκόταμα, αυτό πρέπει να απορριφθεί, ας το απορρίψει ο αξιότιμος Γκόταμα».

«Ούτε το εγκρίνω, βραχμάνε, ούτε το απορρίπτω. Εγώ, βραχμάνε, διακηρύσσω ότι ένας μεγάλος άνθρωπος με μεγάλη σοφία είναι προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες. Ποιες τέσσερις; Εδώ, βραχμάνε, ασκεί για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους· πολύς κόσμος έχει εδραιωθεί στην ευγενή πραγματική μέθοδο, δηλαδή στον καλό χαρακτήρα, στην καλή νοητική κατάσταση. Αυτός όποιον λογισμό επιθυμεί να σκεφτεί, εκείνον τον λογισμό σκέφτεται· όποιον λογισμό δεν επιθυμεί να σκεφτεί, εκείνον τον λογισμό δεν σκέφτεται· όποια σκέψη επιθυμεί να σκεφτεί, εκείνη τη σκέψη σκέφτεται· όποια σκέψη δεν επιθυμεί να σκεφτεί, εκείνη τη σκέψη δεν σκέφτεται. Έτσι έχει επιτύχει την κυριαρχία του νου στην ατραπό του λογισμού. Αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Ούτε το εγκρίνω, βραχμάνε, ούτε όμως το απορρίπτω. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, βραχμάνε, εγώ διακηρύσσω ότι ένας μεγάλος άνθρωπος έχει μεγάλη σοφία».

«Καταπληκτικό, αγαπητέ Γκόταμα, εκπληκτικό, αγαπητέ Γκόταμα! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό από τον αξιότιμο Γκόταμα. Και εμείς, αγαπητέ Γκόταμα, θυμόμαστε τον αξιότιμο Γκόταμα ως προικισμένο με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες· διότι ο αξιότιμος Γκόταμα ασκεί για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους· πολύς κόσμος έχει εδραιωθεί από αυτόν στην ευγενή πραγματική μέθοδο, δηλαδή στον καλό χαρακτήρα, στην καλή νοητική κατάσταση. Διότι ο αξιότιμος Γκόταμα όποιον λογισμό επιθυμεί να σκεφτεί, εκείνον τον λογισμό σκέφτεται· όποιον λογισμό δεν επιθυμεί να σκεφτεί, εκείνον τον λογισμό δεν σκέφτεται· όποια σκέψη επιθυμεί να σκεφτεί, εκείνη τη σκέψη σκέφτεται· όποια σκέψη δεν επιθυμεί να σκεφτεί, εκείνη τη σκέψη δεν σκέφτεται. Διότι ο αξιότιμος Γκόταμα έχει επιτύχει την κυριαρχία του νου στην ατραπό του λογισμού. Διότι ο αξιότιμος Γκόταμα αποκτά

κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Διότι ο αξιότιμος Γκόταμα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει».

«Σίγουρα πράγματι, βραχμάνε, αυτή η ρήση ειπώθηκε προσβάλλοντας και επιτιθέμενη. Αλλά όμως θα σου απαντήσω - 'Διότι εγώ, βραχμάνε, ασκώ για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους· πολύς κόσμος έχει εδραιωθεί από μένα στην ευγενή πραγματική μέθοδο, δηλαδή στον καλό χαρακτήρα, στην καλή νοητική κατάσταση. Διότι εγώ, βραχμάνε, όποιον λογισμό επιθυμώ να σκεφτώ, εκείνον τον λογισμό σκέφτομαι· όποιον λογισμό δεν επιθυμώ να σκεφτώ, εκείνον τον λογισμό δεν σκέφτομαι· όποια σκέψη επιθυμώ να σκεφτώ, εκείνη τη σκέψη σκέφτομαι· όποια σκέψη δεν επιθυμώ να σκεφτώ, εκείνη τη σκέψη δεν σκέφτομαι. Διότι εγώ, βραχμάνε, έχω επιτύχει την κυριαρχία του νου στην ατραπό του λογισμού. Διότι εγώ, βραχμάνε, αποκτώ κατά βούληση, αποκτώ χωρίς δυσκολία, αποκτώ χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Διότι εγώ, βραχμάνε, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένω'».

«Αυτός που γνώρισε όλων των όντων, την απελευθέρωση από τη θηλιά του θανάτου·

για την ευημερία θεών και ανθρώπων, φανέρωσε την πραγματική μέθοδο, τη Διδασκαλία·

την οποία πράγματι βλέποντας και ακούγοντας, πολύς κόσμος αποκτά πίστη.

«Επιδέξιος στην οδό και τη μη-οδό, που έχει ολοκληρώσει τη λειτουργία του, χωρίς νοητικές διαφθορές·

ο Βούδας με το τελευταίο σώμα, ονομάζεται 'μεγάλος άνθρωπος'». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Ντόνα

36. Κάποτε ο Ευλογημένος ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο μεταξύ Ουκκάτθα και Σεταμπυά. Και ο βραχμάνος Ντόνα ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο μεταξύ Ουκκάτθα και Σεταμπυά. Ο βραχμάνος Ντόνα είδε στα πατήματα του Ευλογημένου τροχούς με χίλιες ακτίνες, με στεφάνη και πλήμνη, πλήρεις σε κάθε λεπτομέρεια· αφού τα είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Αυτά σίγουρα δεν θα είναι πατήματα ανθρώπινου όντος»! Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, κάθισε στη βάση κάποιου δένδρου, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Τότε ο βραχμάνος Ντόνα, ακολουθώντας τα πατήματα του Ευλογημένου, είδε τον Ευλογημένο να κάθεται στη βάση κάποιου δένδρου, εμπνευστικό, που εμπνέει πεποίθηση, με ειρηνικές ικανότητες, με ειρηνικό νου, που έχει επιτύχει την ύψιστη δάμαση και ηρεμία, δαμασμένο, φυλαγμένο, με συγκρατημένες ικανότητες, έναν ελέφαντα. Αφού τον είδε, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο:

«Θα είναι ο αξιότιμος θεός;» «Όχι λοιπόν, βραχμάνε, δεν θα είμαι θεός». «Θα είναι ο αξιότιμος γκαντχάμπα;» «Όχι λοιπόν, βραχμάνε, δεν θα είμαι γκαντχάμπα». «Θα είναι ο αξιότιμος δαίμονας;» «Όχι λοιπόν, βραχμάνε, δεν θα είμαι δαίμονας». «Θα είναι ο αξιότιμος άνθρωπος;» «Όχι λοιπόν, βραχμάνε, δεν θα είμαι άνθρωπος».

«'Θα είναι ο αξιότιμος θεός;' - έτσι ερωτηθείς 'όχι λοιπόν, βραχμάνε, δεν θα είμαι θεός' λες. 'Θα είναι ο αξιότιμος γκαντχάμπα;' - έτσι ερωτηθείς 'όχι λοιπόν, βραχμάνε, δεν θα είμαι γκαντχάμπα' λες. 'Θα είναι ο αξιότιμος δαίμονας;' - έτσι ερωτηθείς 'όχι λοιπόν, βραχμάνε, δεν θα είμαι δαίμονας' λες. 'Θα είναι ο αξιότιμος άνθρωπος;' - έτσι ερωτηθείς 'όχι λοιπόν, βραχμάνε, δεν θα είμαι άνθρωπος' λες. Τότε τι θα είναι ο αξιότιμος;»

«Εξαιτίας όποιων νοητικών διαφθορών, βραχμάνε, θα γινόμεουν θεός επειδή δεν είχαν εγκαταλειφθεί, εκείνες οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Εξαιτίας όποιων νοητικών διαφθορών, βραχμάνε, θα γινόμεουν γκαντχάμπα επειδή δεν είχαν εγκαταλειφθεί... θα γινόμεουν δαίμονας... θα γινόμεουν άνθρωπος επειδή δεν είχαν εγκαταλειφθεί, εκείνες οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Όπως, βραχμάνε, ένας μπλε λωτός ή ένας κόκκινος λωτός ή ένας λευκός λωτός, γεννημένος στο νερό, αναπτυγμένος στο νερό, έχοντας υψωθεί πάνω από το νερό, στέκεται αλέκιστος από το νερό· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, βραχμάνε, εγώ γεννημένος στον κόσμο, αναπτυγμένος στον κόσμο, υπερβαίνοντας τον κόσμο, διαμένω αλέκιστος από τον κόσμο. Βούδας, βραχμάνε, να με θυμάσαι».

«Με τις οποίες θα είχα επαναγέννηση ως θεός, ή γκαντχάμπα που πετά στον αέρα·

με τις οποίες θα πήγαινα σε κατάσταση δαίμονα, και θα αποκτούσα ανθρώπινη ύπαρξη·

αυτές οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εξαλειφθεί, έχουν διαλυθεί, έχουν απελευθερωθεί από τα δεσμά τους.

Όπως ο όμορφος λευκός λωτός δεν λερώνεται από το νερό·

δεν λερώνομαι από τον κόσμο, γι' αυτό είμαι Βούδας, βραχμάνε». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη μη-παρακμή

37. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ανίκανος για παρακμή, είναι κοντά στο Νιμπάνα. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος στην ηθική, έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, γνωρίζει το μέτρο στην τροφή, είναι αφοσιωμένος στην εγρήγορση.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος στην ηθική; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος στην ηθική.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της· προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα· επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα απτό αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της· προστατεύει τη νοητική ικανότητα· επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το μέτρο στην τροφή; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό τρώει τροφή - 'ούτε για διασκέδαση, ούτε για ματαιότητα, ούτε για στολισμό, ούτε για ομορφιά· μόνο για τη διάρκεια και τη συντήρηση αυτού του σώματος, για την αποχή από τη βία, για την υποστήριξη της άγιας ζωής. Με τη σκέψη: «Έτσι θα εξαλείψω το παλιό αίσθημα και δεν θα δημιουργήσω νέο αίσθημα, και θα υπάρχει συντήρηση για μένα και αναμαρτησία και άνετη διαμονή». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το μέτρο στην τροφή.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αφοσιωμένος στην εγρήγορση; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατά τη διάρκεια της ημέρας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις· την πρώτη περίοδο της νύχτας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις· τη μεσαία περίοδο της νύχτας ξαπλώνει στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος· την τελευταία περίοδο της νύχτας, αφού σηκωθεί, με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αφοσιωμένος στην εγρήγορση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ανίκανος για παρακμή, είναι κοντά στο Νιμπάνα».

«Ο μοναχός εδραιωμένος στην ηθική, και συγκρατημένος στις ικανότητες· και γνωρίζοντας το μέτρο στην τροφή, αφοσιώνεται στην εγρήγορση.

«Έτσι διαμένοντας ενεργητικός, μέρα και νύχτα χωρίς λήθαργο· αναπτύσσοντας καλές νοητικές καταστάσεις, για την επίτευξη της ελευθερίας από τις δεσμεύσεις.

«Ο μοναχός που χαίρεται στην επιμέλεια, ή βλέπει κίνδυνο στην αμέλεια· είναι ανίκανος για παρακμή, βρίσκεται κοντά στο Νιμπάνα». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον αποσυρμένο

38. «Ένας μοναχός που έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες, μοναχοί, ονομάζεται 'έχων πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις, έχων γαλήνια σωματική δραστηριότητα, αποσυρμένος'. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό όσες είναι εκείνες οι πολλές μεμονωμένες αλήθειες των πολλών ασκητών και βραχμάνων, δηλαδή - ή 'ο κόσμος είναι αιώνιος', ή 'ο κόσμος είναι μη-αιώνιος', ή 'ο κόσμος είναι πεπερασμένος', ή 'ο κόσμος είναι άπειρος', ή 'η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα', ή 'η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο', ή 'ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο', ή 'ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο', ή 'ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο', ή 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο'. Όλες αυτές έχουν απορριφθεί, έχουν πλήρως απορριφθεί, έχουν παρατηθεί, έχουν εμεσθεί, έχουν απελευθερωθεί, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν αποκηρυχθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η ηδονική αναζήτηση έχει εγκαταλειφθεί, η αναζήτηση ύπαρξης έχει εγκαταλειφθεί, η αναζήτηση της άγιας ζωής έχει καταπραυνθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αποσυρμένος; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η αλαζονεία του 'εγώ είμαι' έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξάφaniση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αποσυρμένος. Ένας μοναχός που έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες, μοναχοί, ονομάζεται 'έχων πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις, έχων γαλήνια σωματική δραστηριότητα, αποσυρμένος'».

«Η ηδονική αναζήτηση, η αναζήτηση ύπαρξης, μαζί με την αναζήτηση της άγιας ζωής·

έτσι η προσκόλληση στην αλήθεια, οι τοποθετήσεις για απόψεις, οι συσσωρεύσεις.

«Σε αυτόν που έχει αποπαθιασθεί από κάθε πάθος, τον απελευθερωμένο μέσω της εξάλειψης της επιθυμίας·

οι αναζητήσεις έχουν αποκηρυχθεί, οι τοποθετήσεις για απόψεις έχουν ξεριζωθεί.

«Αυτός πράγματι ο γαλήνιος μνήμων μοναχός, με γαλήνιο σώμα, ανίκητος· μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας, φωτισμένος, ονομάζεται αποσυρμένος». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Ουτζτζάγια

39. Τότε ο βραχμάνος Ουτζάγια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Ουτζάγια είπε στον Ευλογημένο: «Επαινεί άραγε ο αξιότιμος Γκόταμα τη θυσία;» «Δεν επαινώ, βραχμάνε, κάθε θυσία· ούτε όμως, βραχμάνε, δεν επαινώ κάθε θυσία. Σε όποια θυσία, βραχμάνε, αγελάδες σφάζονται, κατσίκια και πρόβατα σφάζονται, κοτόπουλα και χοίροι σφάζονται, διάφορα έμβια όντα υφίστανται σφαγή· μια τέτοια θυσία που συνεπάγεται καταστροφή, βραχμάνε, δεν επαινώ. Για ποιο λόγο; Διότι μια τέτοια θυσία που συνεπάγεται καταστροφή, βραχμάνε, δεν πλησιάζουν οι Άξιοι ή αυτοί που έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας.

«Σε όποια θυσία όμως, βραχμάνε, ούτε αγελάδες σφάζονται, ούτε κατσίκια και πρόβατα σφάζονται, ούτε κοτόπουλα και χοίροι σφάζονται, ούτε διάφορα έμβια όντα υφίστανται σφαγή· μια τέτοια θυσία χωρίς καταστροφή, βραχμάνε, επαινώ, δηλαδή τη μόνιμη δωρεά, την οικογενειακή θυσία. Για ποιο λόγο; Διότι μια τέτοια θυσία χωρίς καταστροφή, βραχμάνε, πλησιάζουν οι Άξιοι ή αυτοί που έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας.»

«Θυσία αλόγου, θυσία ανθρώπου, σαμμαπάσα, βατζαπέγια, νιραγγάλα· οι μεγάλες θυσίες με μεγάλες προετοιμασίες, αυτές δεν έχουν μεγάλο καρπό.

Κατσίκια και πρόβατα και αγελάδες, διάφορα όπου σφάζονται· αυτή τη θυσία οι σωστά βαδίζοντες, οι μεγάλοι σοφοί δεν πλησιάζουν.

Όσες όμως θυσίες χωρίς βία, προσφέρουν σύμφωνα με την οικογενειακή παράδοση πάντα· κατσίκια και πρόβατα και αγελάδες, διάφορα εδώ δεν σφάζονται· αυτή τη θυσία οι σωστά βαδίζοντες, οι μεγάλοι σοφοί πλησιάζουν.

Αυτή ας προσφέρει ο ευφυής, αυτή η θυσία έχει μεγάλο καρπό· διότι για αυτόν που προσφέρει αυτή, γίνεται καλύτερος όχι χειρότερος· και η θυσία γίνεται απέραντη, και οι θεότητες αποκτούν εμπιστοσύνη.» Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Ουντάγι

40. Τότε ο βραχμάνος Ουντάγι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, με τον Ευλογημένο... κ.λπ... Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Ουντάγι είπε στον Ευλογημένο: «Επαινεί άραγε ο αξιότιμος Γκόταμα τη θυσία;» «Δεν επαινώ, βραχμάνε, κάθε θυσία· ούτε όμως, βραχμάνε, δεν επαινώ κάθε θυσία. Σε όποια θυσία, βραχμάνε, αγελάδες σφάζονται, κατσίκια και πρόβατα σφάζονται, κοτόπουλα και χοίροι σφάζονται, διάφορα έμβια όντα υφίστανται σφαγή· μια τέτοια θυσία που συνεπάγεται καταστροφή, βραχμάνε, δεν επαινώ. Για ποιο λόγο; Διότι μια τέτοια θυσία που συνεπάγεται καταστροφή, βραχμάνε, δεν πλησιάζουν οι Άξιοι ή αυτοί που έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας.

«Σε όποια θυσία όμως, βραχμάνε, ούτε αγελάδες σφάζονται, ούτε κατσίκια και πρόβατα σφάζονται, ούτε κοτόπουλα και χοίροι σφάζονται, ούτε διάφορα έμβια όντα υφίστανται σφαγή· μια τέτοια θυσία χωρίς καταστροφή, βραχμάνε, επαινώ, δηλαδή

τη μόνιμη δωρεά, την οικογενειακή θυσία. Για ποιο λόγο; Διότι μια τέτοια θυσία χωρίς καταστροφή, βραχμάνε, πλησιάζουν οι Άξιοι ή αυτοί που έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας.»

«Προετοιμασμένη, χωρίς καταστροφή, θυσία επιτρεπτή την κατάλληλη στιγμή·

μια τέτοια πλησιάζουν οι συγκρατημένοι, αυτοί που ζουν την ιερή ζωή.

«Αυτοί που έχουν αποκαλύψει το κάλυμμα στον κόσμο, που έχουν ξεπεράσει την οικογένεια και τον προορισμό·

αυτή τη θυσία επαινούν οι Φωτισμένοι, οι επιδέξιοι στη θυσία.

«Σε θυσία ή σε γεύμα για τους νεκρούς, αφού ετοιμάσει την προσφορά όπως αρμόζει·

με γαλήνια συνείδηση θυσιάζει, στο καλό χωράφι, στους ασκούμενους στην ιερή ζωή.

«Καλά προσφερμένο, καλά θυσιασμένο, καλά φτασμένο, ό,τι γίνεται στους άξιους προσφορών·

και η θυσία γίνεται απέραντη, και οι θεότητες αποκτούν εμπιστοσύνη.

«Έτσι αφού θυσιάσει ο ευφυής, με πίστη, με ελεύθερη συνείδηση·

στον μη επιβλαβή, ευτυχισμένο κόσμο, ο σοφός επαναγεννιέται.» Δέκατη.

Το κεφάλαιο του τροχού τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τσάκκα, Σανγκάχα, Σίχα, Πασάντα, με τον Βασσακάρα πέμπτο·

Ντόνα, Απαριχάνιγια, Πατιλίνα, Ουτζάγια, με τον Ουντάγι αυτά τα δέκα.

5. Το κεφάλαιο για τον Ροχιτάσσα

1. Η ομιλία για την ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης

41. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις της αυτοσυγκέντρωσης. Ποιοι τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί σε ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· υπάρχει, μοναχοί, διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην απόκτηση γνώσης και ενόρασης· υπάρχει, μοναχοί, διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στη μνήμη και ενσυνειδητότητα· υπάρχει, μοναχοί, διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

Και ποια, μοναχοί, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί σε ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... εισέρχεται και

παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτή, μοναχοί, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί σε ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή.

Και ποια, μοναχοί, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην απόκτηση γνώσης και ενόρασης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός προσέχει την αντίληψη του φωτός, καθορίζει την αντίληψη της ημέρας - όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Αυτή, μοναχοί, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην απόκτηση γνώσης και ενόρασης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στη μνήμη και ενσυνειδητότητα; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό τα αισθήματα εγείρονται γνωστά, διαρκούν γνωστά, παρέρχονται γνωστά· οι αντιλήψεις γνωστές... κ.λπ... οι λογισμοί εγείρονται γνωστοί, διαρκούν γνωστοί, παρέρχονται γνωστοί. Αυτή, μοναχοί, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στη μνήμη και ενσυνειδητότητα.

Και ποια, μοναχοί, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει παρατηρώντας την έγερση και την παρακμή στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - "Έτσι είναι η ύλη, έτσι είναι η προέλευση της ύλης, έτσι είναι η πάροδος της ύλης· έτσι είναι το αίσθημα, έτσι είναι η προέλευση του αισθήματος, έτσι είναι η πάροδος του αισθήματος· έτσι είναι η αντίληψη, έτσι είναι η προέλευση της αντίληψης, έτσι είναι η πάροδος της αντίληψης· έτσι είναι οι δραστηριότητες, έτσι είναι η προέλευση των δραστηριοτήτων, έτσι είναι η πάροδος των δραστηριοτήτων· έτσι είναι η συνείδηση, έτσι είναι η προέλευση της συνείδησης, έτσι είναι η πάροδος της συνείδησης". Αυτή, μοναχοί, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις της αυτοσυγκέντρωσης. Και αυτό, μοναχοί, αναφερόμενος σε τούτο είπα στο Παραγιάννα, στην ερώτηση του Πούννακα -

«Έχοντας γνωρίσει στον κόσμο τα ανώτερα και τα κατώτερα,
αυτός που δεν έχει διαταραχή πουθενά στον κόσμο·
γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία,
αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την απάντηση ερωτήσεων

42. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι τρόποι απάντησης ερωτήσεων. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί κατηγορηματικά· υπάρχει, μοναχοί, ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί με διάκριση· υπάρχει, μοναχοί, ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί με αντερώτηση· υπάρχει, μοναχοί, ερώτηση που πρέπει να παραμεριστεί. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις τρόποι απάντησης ερωτήσεων».

«Η κατηγορηματική δήλωση είναι η μία, η δήλωση με διάκριση είναι η άλλη· την τρίτη θα απαντούσε με αντερώτηση, την τέταρτη όμως θα παραμέριζε.

«Και αυτός που σε κάθε περίπτωση εκεί εκεί, γνωρίζει τη συμφωνία με τη Διδασκαλία·

επιδέξιο στις τέσσερις ερωτήσεις, λένε για έναν τέτοιο μοναχό.

«Δυσπρόσιτος, δυσκατάβλητος, βαθύς, δυσπροσβλητός·

και επίσης στο όφελος και στη βλάβη, και στα δύο γίνεται επιδέξιος.

«Τη βλάβη αποφεύγει, το όφελος παίρνει ο σοφός·

με την πλήρη συνειδητοποίηση του οφέλους ο σοφός, σοφός ονομάζεται».

Δεύτερο.

3. Η ομιλία για αυτόν που δίνει βάρος στην οργή (πρώτη)

43. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που δίνει βαρύτητα στην οργή αλλά όχι στην Άριστη Διδασκαλία, αυτός που δίνει βαρύτητα στην περιφρόνηση αλλά όχι στην Άριστη Διδασκαλία, αυτός που δίνει βαρύτητα στο υλικό κέρδος αλλά όχι στην Άριστη Διδασκαλία, αυτός που δίνει βαρύτητα στην τιμή αλλά όχι στην Άριστη Διδασκαλία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που δίνει βαρύτητα στην Άριστη Διδασκαλία αλλά όχι στην οργή, αυτός που δίνει βαρύτητα στην Άριστη Διδασκαλία αλλά όχι στην περιφρόνηση, αυτός που δίνει βαρύτητα στην Άριστη Διδασκαλία αλλά όχι στο υλικό κέρδος, αυτός που δίνει βαρύτητα στην Άριστη Διδασκαλία αλλά όχι στην τιμή. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Οι μοναχοί που δίνουν βαρύτητα στην οργή και την περιφρόνηση, γεμάτοι σεβασμό για το υλικό κέρδος και την τιμή·

αυτοί δεν αναπτύσσονται στη Διδασκαλία που διδάχθηκε από τον πλήρως αυτοφωτισμένο.

«Και αυτοί που σέβονται την Άριστη Διδασκαλία, διέμεναν και διαμένουν· αυτοί πράγματι αναπτύσσονται στη Διδασκαλία που διδάχθηκε από τον πλήρως αυτοφωτισμένο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν που δίνει βάρος στην οργή (δεύτερη)

44. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις κακές ιδιότητες. Ποιοι τέσσερις; Σεβασμός στην οργή και όχι σεβασμός στην Άριστη Διδασκαλία, σεβασμός στην περιφρόνηση και όχι σεβασμός στην Άριστη Διδασκαλία, σεβασμός στο υλικό κέρδος και όχι σεβασμός στην Άριστη Διδασκαλία, σεβασμός στην τιμή και όχι σεβασμός στην Άριστη Διδασκαλία. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις κακές ιδιότητες.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις καλές ιδιότητες. Ποιοι τέσσερις; Σεβασμός στην Άριστη Διδασκαλία και όχι σεβασμός στην οργή, σεβασμός στην Άριστη Διδασκαλία και όχι σεβασμός στην περιφρόνηση, σεβασμός στην Άριστη Διδασκαλία και όχι σεβασμός στο υλικό κέρδος, σεβασμός στην Άριστη Διδασκαλία και όχι σεβασμός στην τιμή. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις καλές ιδιότητες».

«Ο μοναχός που σέβεται την οργή και την περιφρόνηση, που σέβεται το υλικό κέρδος και την τιμή·

σαν σάπιος σπόρος σε καλό χωράφι, δεν αναπτύσσεται στην Άριστη Διδασκαλία.

«Και αυτοί που σέβονται την Άριστη Διδασκαλία, διέμεναν και διαμένουν· αυτοί πράγματι αναπτύσσονται στη Διδασκαλία, όπως τα βότανα που ακολουθούν την υγρασία». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον Ροχιτάσσα

45. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο Ροχιτάσσα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Ροχιτάσσα, ο νεαρός θεός, είπε στον Ευλογημένο:

«Εκεί όπου, σεβάσμιε κύριε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, είναι άραγε δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, με το περπάτημα να γνωρίσει κανείς ή να δει ή να φτάσει στο τέλος του κόσμου;» «Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα».

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο - 'Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα'».

«Κάποτε στο παρελθόν, σεβάσμιε κύριε, ήμουν σοφός ονόματι Ροχιτάσσα, γιος του Μπότζα, κάτοχος υπερφυσικής δύναμης, ικανός να πετώ στον αέρα. Τέτοια ήταν η ταχύτητά μου, σεβάσμιε κύριε· όπως ακριβώς ένας τοξότης με δυνατό τόξο, εκπαιδευμένος, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση, με ελαφρύ βέλος θα εκτόξευε χωρίς δυσκολία οριζοντίως τη σκιά ενός φοίνικα. Τέτοιο ήταν το βήμα μου, σεβάσμιε κύριε· όπως ακριβώς από τον ανατολικό ωκεανό στον δυτικό ωκεανό. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, προικισμένο με τέτοια ταχύτητα και με τέτοιο βήμα, τέτοια επιθυμία εγέρθηκε - 'Εγώ με το περπάτημα θα φτάσω στο τέλος του κόσμου'. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, εκτός από το φαγητό, το ποτό, τη μάσηση και τη γεύση, εκτός από την αφόδευση και την ούρηση, εκτός από την αποδίωξη της υπνηλίας και της κούρασης, με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, ζώντας εκατό χρόνια, ταξιδεύοντας εκατό χρόνια, χωρίς να φτάσω στο τέλος του κόσμου, πέθανα στο ενδιάμεσο.

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο - 'Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα'».

«Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα. Εγώ όμως, φίλε, δεν λέω ότι χωρίς να

φτάσει κανείς στο τέλος του κόσμου υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας. Αλλά, φίλε, σε αυτό ακριβώς το σώμα μιας οργιάς με αντίληψη και νου, διακηρύσσω τον κόσμο και την προέλευση του κόσμου και την παύση του κόσμου και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του κόσμου».

«Με το περπάτημα δεν μπορεί να επιτευχθεί το τέλος του κόσμου ποτέ· και χωρίς να φτάσει κανείς στο τέλος του κόσμου, δεν υπάρχει απελευθέρωση από τη δυστυχία.

«Για αυτό πράγματι ο σοφός γνώστης του κόσμου, αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, που ολοκλήρωσε την άγια ζωή· γνωρίζοντας το τέλος του κόσμου, αυτός που κατευνάστηκε, δεν ποθεί αυτόν τον κόσμο ούτε τον άλλο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Ροχιτάσσα (δεύτερη)

46. Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, ο Ροχιτάσσα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε εμένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, μοναχοί, ο Ροχιτάσσα, ο νεαρός θεός, μου είπε: 'Εκεί όπου, σεβάσμιε κύριε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, είναι άραγε δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, με το περπάτημα να γνωρίσει κανείς ή να δει ή να φτάσει στο τέλος του κόσμου;' Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, μοναχοί, είπα στον Ροχιτάσσα, τον νεαρό θεό: 'Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα'. Όταν αυτό ειπώθηκε, μοναχοί, ο Ροχιτάσσα, ο νεαρός θεός, μου είπε: 'Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο - εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα'.

«Κάποτε στο παρελθόν, σεβάσμιε κύριε, ήμουν σοφός ονόματι Ροχιτάσσα, γιος του Μπότζα, κάτοχος υπερφυσικής δύναμης, ικανός να πετώ στον αέρα. Τέτοια ήταν η ταχύτητά μου, σεβάσμιε κύριε· όπως ακριβώς ένας τοξότης με δυνατό τόξο, εκπαιδευμένος, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση, με ελαφρύ βέλος θα εκτόξευε χωρίς δυσκολία οριζοντίως τη σκιά ενός φοίνικα. Τέτοιο ήταν το βήμα μου, σεβάσμιε κύριε· όπως ακριβώς από τον ανατολικό ωκεανό στον δυτικό ωκεανό. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, προικισμένο με τέτοια ταχύτητα και με τέτοιο βήμα, τέτοια επιθυμία εγέρθηκε - εγώ με το περπάτημα θα φτάσω στο τέλος του κόσμου'. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, εκτός από το φαγητό, το ποτό, τη μάσηση και τη γεύση, εκτός από την αφόδευση και την ούρηση, εκτός από την αποδίωξη της υπνηλίας και της κούρασης, με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, ζώντας εκατό χρόνια, ταξιδεύοντας εκατό χρόνια, χωρίς να φτάσω στο τέλος του κόσμου, πέθανα στο ενδιαμέσο.

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο - 'Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το

τέλος του κόσμου μπορεί να γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα'». Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, μοναχοί, είπα στον Ροχιτάσσα, τον νεαρό θεό:

«'Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα'. Εγώ όμως, φίλε, δεν λέω ότι χωρίς να φτάσει κανείς στο τέλος του κόσμου υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας. Αλλά, φίλε, σε αυτό ακριβώς το σώμα μιας οργιάς με αντίληψη και νου, διακηρύσσω τον κόσμο και την προέλευση του κόσμου και την παύση του κόσμου και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του κόσμου».

«Με το περπάτημα δεν μπορεί να επιτευχθεί το τέλος του κόσμου ποτέ· και χωρίς να φτάσει κανείς στο τέλος του κόσμου, δεν υπάρχει απελευθέρωση από τη δυστυχία.

«Για αυτό πράγματι ο σοφός γνώστης του κόσμου, αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, που ολοκλήρωσε την άγια ζωή· γνωρίζοντας το τέλος του κόσμου, αυτός που κατευνάστηκε, δεν ποθεί αυτόν τον κόσμο ούτε τον άλλο». Έκτο.

7. Η ομιλία για το πολύ μακρινό

47. «Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι πολύ μακριά το ένα από το άλλο. Ποιες τέσσερις; Ο ουρανός, μοναχοί, και η γη· αυτό είναι το πρώτο πολύ μακριά το ένα από το άλλο. Η κοντινή όχθη, μοναχοί, της θάλασσας και η μακρινή· αυτό είναι το δεύτερο πολύ μακριά το ένα από το άλλο. Από όπου, μοναχοί, ο ήλιος ανατέλλει και όπου δύει· αυτό είναι το τρίτο πολύ μακριά το ένα από το άλλο. Η αρχή των αγαθών, μοναχοί, και η αρχή των μη αγαθών· αυτό είναι το τέταρτο πολύ μακριά το ένα από το άλλο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα πολύ μακριά το ένα από το άλλο».

«Ο ουρανός είναι μακριά και η γη είναι μακριά,
η πέρα όχθη της θάλασσας λένε ότι είναι μακριά·
από όπου ο ήλιος ανατέλλει,
ο φωτοφόρος, και όπου δύει·
από αυτό πράγματι πιο μακριά λένε,
την αρχή των αγαθών και την αρχή των μη αγαθών.

«Αδιάλυτη είναι η συνάντηση των αγαθών,
όσο και αν διαρκέσει, έτσι ακριβώς παραμένει·
γρήγορα όμως παρέρχεται η συνάντηση των μη αγαθών,
γι' αυτό η αρχή των αγαθών είναι μακριά από τους μη αγαθούς». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Βισάκχα

48. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Βισάκχα, γιος του Παντσάλα, στην αίθουσα συνάθροισης δίδασκε, παρακινούσε, ενθάρρυνε και ευχαριστούσε τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα, με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, περιεκτική, ανεξάρτητη. Τότε ο

Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε στην αίθουσα συνάθροισης· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Ποιος άραγε, μοναχοί, στην αίθουσα συνάθροισης διδάσκει, παρακινεί, ενθαρρύνει και ευχαριστεί τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα, με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, περιεκτική, ανεξάρτητη;» «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Βισάκχα, γιος του Παντσάλα, στην αίθουσα συνάθροισης διδάσκει, παρακινεί, ενθαρρύνει και ευχαριστεί τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα, με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, περιεκτική, ανεξάρτητη».

Τότε ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Βισάκχα, γιο του Παντσάλα: «Καλώς, καλώς, Βισάκχα! Καλώς πράγματι εσύ, Βισάκχα, δίδαξες, παρακίνησες, ενθάρρυνες και ευχαρίστησες τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα, με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, περιεκτική, ανεξάρτητη.

«Αυτόν που δεν μιλά δεν τον γνωρίζουν, τον σοφό ανάμεσα στους αδαείς· αλλά αυτόν που μιλά τον γνωρίζουν, αυτόν που διδάσκει την αθάνατη κατάσταση.

Ας μιλά, ας φωτίζει τη Διδασκαλία, ας υψώνει τη σημαία των σοφών· οι σοφοί έχουν σημαία τα καλά λόγια, διότι η Διδασκαλία είναι η σημαία των σοφών». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τις ψευδαισθήσεις

49. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ψευδαισθήσεις της αντίληψης, ψευδαισθήσεις της σκέψης, ψευδαισθήσεις της άποψης. Ποιοι τέσσερις; Στο παροδικό, μοναχοί, 'μόνιμο' είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης· στον υπαρξιακό πόνο, μοναχοί, 'ευτυχία' είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης· στον μη-εαυτό, μοναχοί, 'εαυτός' είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης· στο μη ελκυστικό, μοναχοί, 'ελκυστικό' είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ψευδαισθήσεις της αντίληψης, ψευδαισθήσεις της σκέψης, ψευδαισθήσεις της άποψης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις μη-ψευδαισθήσεις της αντίληψης, μη-ψευδαισθήσεις της σκέψης, μη-ψευδαισθήσεις της άποψης. Ποιοι τέσσερις; Στο παροδικό, μοναχοί, 'παροδικό' είναι μη-ψευδαίσθηση της αντίληψης, μη-ψευδαίσθηση της σκέψης, μη-ψευδαίσθηση της άποψης· στον υπαρξιακό πόνο, μοναχοί, 'υπαρξιακός πόνος' είναι μη-ψευδαίσθηση της αντίληψης, μη-ψευδαίσθηση της σκέψης, μη-ψευδαίσθηση της άποψης· στον μη-εαυτό, μοναχοί, 'μη-εαυτός' είναι μη-ψευδαίσθηση της αντίληψης, μη-ψευδαίσθηση της σκέψης, μη-ψευδαίσθηση της άποψης· στο μη ελκυστικό, μοναχοί, 'μη ελκυστικό' είναι μη-ψευδαίσθηση της αντίληψης, μη-ψευδαίσθηση της σκέψης, μη-ψευδαίσθηση της άποψης. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις μη-ψευδαισθήσεις της αντίληψης, μη-ψευδαισθήσεις της σκέψης, μη-ψευδαισθήσεις της άποψης».

«Αυτοί που αντιλαμβάνονται το μόνιμο στο παροδικό, και την ευτυχία στον

υπαρξιακό πόνο·
και τον εαυτό στον μη-εαυτό, το ελκυστικό στο μη ελκυστικό·
τα όντα πληγωμένα από λανθασμένη άποψη, διανοητικά διαταραγμένα, με
διεστραμμένη αντίληψη.

«Αυτοί οι άνθρωποι δεμένοι στις νοητικές δεσμεύσεις του Μάρα, χωρίς
ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις·
τα όντα πηγαίνουν στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων,
οδηγούμενα σε γέννηση και θάνατο.

«Όταν όμως οι Βούδες εγείρονται στον κόσμο, οι φέροντες το φως·
αυτοί διακηρύσσουν αυτή τη Διδασκαλία, που οδηγεί στη γαλήνη από τον
υπαρξιακό πόνο.

«Αφού τους άκουσαν, οι σοφοί, ανακτώντας τον νου τους·
είδαν το παροδικό ως παροδικό, είδαν τον υπαρξιακό πόνο ως υπαρξιακό
πόνο.

«Τον μη-εαυτό ως μη-εαυτό, το μη ελκυστικό είδαν ως μη ελκυστικό·
υιοθετώντας την ορθή άποψη, ξεπέρασαν κάθε υπαρξιακό πόνο». Ένατη.

10. Η ομιλία για τις νοητικές ακαθαρσίες

50. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ακαθαρσίες της σελήνης και του ήλιου,
με τις οποίες ακαθαρσίες μολυσμένοι η σελήνη και ο ήλιος δεν θερμαίνουν, δεν
λάμπουν, δεν ακτινοβολούν. Ποιοι τέσσερις; Τα σύννεφα, μοναχοί, είναι ακαθαρσία
της σελήνης και του ήλιου, με την οποία ακαθαρσία μολυσμένοι η σελήνη και ο ήλιος
δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν ακτινοβολούν.

«Η ομίχλη, μοναχοί, είναι ακαθαρσία της σελήνης και του ήλιου, με την οποία
ακαθαρσία μολυσμένοι η σελήνη και ο ήλιος δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν
ακτινοβολούν.

«Ο καπνός και η σκόνη, μοναχοί, είναι ακαθαρσία της σελήνης και του ήλιου, με την
οποία ακαθαρσία μολυσμένοι η σελήνη και ο ήλιος δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν
ακτινοβολούν.

«Ο Ράχου, μοναχοί, ο άρχοντας των τιτάνων, είναι ακαθαρσία της σελήνης και του
ήλιου, με την οποία ακαθαρσία μολυσμένοι η σελήνη και ο ήλιος δεν θερμαίνουν, δεν
λάμπουν, δεν ακτινοβολούν. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ακαθαρσίες της
σελήνης και του ήλιου, με τις οποίες ακαθαρσίες μολυσμένοι η σελήνη και ο ήλιος
δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν ακτινοβολούν.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ακαθαρσίες των ασκητών και
βραχμάνων, με τις οποίες ακαθαρσίες μολυσμένοι κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι
δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν ακτινοβολούν. Ποιοι τέσσερις; Υπάρχουν, μοναχοί,
κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που πίνουν οινοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα, που
δεν απέχουν από την κατανάλωση οινοπνευματωδών ποτών και ηδυπότων. Αυτή,
μοναχοί, είναι η πρώτη ακαθαρσία των ασκητών και βραχμάνων, με την οποία
ακαθαρσία μολυσμένοι κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν,
δεν ακτινοβολούν.

«Υπάρχουν, μοναχοί, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που επιδίδονται στη συνουσία, που δεν απέχουν από τη συνουσία. Αυτή, μοναχοί, είναι η δεύτερη ακαθαρσία των ασκητών και βραχμάνων, με την οποία ακαθαρσία μολυσμένοι κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν ακτινοβολούν.

«Υπάρχουν, μοναχοί, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που συναινούν στον χρυσό και το ασήμι, που δεν απέχουν από το να δέχονται χρυσό και ασήμι. Αυτή, μοναχοί, είναι η τρίτη ακαθαρσία των ασκητών και βραχμάνων, με την οποία ακαθαρσία μολυσμένοι κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν ακτινοβολούν.

«Υπάρχουν, μοναχοί, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που ζουν με λανθασμένο βιοπορισμό, που δεν απέχουν από τον λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτή, μοναχοί, είναι η τέταρτη ακαθαρσία των ασκητών και βραχμάνων, με την οποία ακαθαρσία μολυσμένοι κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν ακτινοβολούν. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ακαθαρσίες των ασκητών και βραχμάνων, με τις οποίες ακαθαρσίες μολυσμένοι κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, δεν ακτινοβολούν».

«Περικυκλωμένοι από λαγνεία και μίσος, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι· άνθρωποι καλυμμένοι από άγνοια, που χαίρονται με τα ευχάριστα.

«Πίνουν οينوπνευματώδη ποτά και ηδύποτα, επιδίδονται στη συνουσία· ασήμι και χρυσό συναινούν οι ανόητοι· με λανθασμένο βιοπορισμό ζουν κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι.

«Αυτές οι ακαθαρσίες ειπώθηκαν από τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου· με τις οποίες ακαθαρσίες κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι δεν θερμαίνουν, δεν λάμπουν, ακάθαρτοι, σκονισμένοι, μολυσμένοι.

«Καλυμμένοι από σκοτάδι, σκλάβοι της επιθυμίας, δεμένοι με σχοινί· αυξάνουν τη φρικτή ύπαρξη, αναλαμβάνουν επαναγέννηση». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Ροχιτάσσα πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αυτοσυγκέντρωση, ερώτηση, δύο οργή, Ροχιτάσσα και άλλα δύο· Σουβιντούρα, Βισάκχα, ψευδαισθήσεις, με ακαθαρσία αυτά τα δέκα.

Τα πρώτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 04. Το βιβλίο των τεσσάρων. 1. Η πρώτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org